

NEWS

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE

EVENIMENTE ȘI ANALIZE REFLECTATE ÎN MEDIA

INTERNAȚIONALĂ

—

Selecția și traducerea materialelor a fost realizată de

Politică externă și securitate
Economie și finanțe
Energie
Noua revoluție tehnologică

Cristina Grecu
Cristina Grecu
Cristina Grecu
Cristina Grecu

CUPRINS

I. POLITICĂ EXTERNĂ ȘI SECURITATE	3
• Atacul din Siria anunță noua doctrină națională Trump care include apărarea valorilor universale	3
• Ce le răspund prietenilor mei non-americani?	4
• Noua politică externă dezechilibrată marca Trump	6
• Relația strategică China - Statele Unite ale Americii	8
• Viitorul Gibraltarului, miză în negocierile privind Brexit-ul	12
• Rezultatele primului tur al alegerilor prezidențiale arată o divizare teritorială puternică în Franța, între alegătorii celor doi finaliști	13
• Cum s-a sinucis Franța	14
• Referendumul evidențiază clivajul din societatea turcă	16
• Isis se confruntă cu exodul luptătorilor străini, pe măsură ce "califatul" se prăbușește	17
II. ECONOMIE ȘI FINANȚE	18
• Trump planifică perceperea unei taxe de impozitare de 15% pentru companiile operate de proprietari	18
• De ce lumea este invidioasă pe surplusul comercial german	19
• Problema managementului de cash în economia colaborativă	21
III. ENERGIE	23
• Discuția despre „platforma digitală de petrol” poate fi puțin prematură	23
IV. NOUA REVOLUȚIE TEHNOLOGICĂ	24
• Întreprinderile cu capital de risc utilizează sistemul Big Data pentru noi descoperiri / Un grup mic de firme speră să folosească analizele pentru a obține un avantaj față de mulțime	24
• Societatea de tip „zbor în orb” - impactul roboților asupra locurilor de muncă	26
V. UNIUNEA EUROPEANĂ	27
• Banca Centrală Europeană „politizată” ar trebui să se retragă din troică, avertizează Transparency International	27
• Renaud de Kerpoisson: „controlul volatilității prețurilor depinde de formarea profesională.”	29
• Decodificarea Orientărilor pentru negocierile privind Brexit	31
• Euroscepticii cabinetului sprijină abordarea „flexibilă” a lui May privind Brexit - Johnson și Fox acceptă concesiile din cadrul acordului de tranziție cu UE	35

I. POLITICĂ EXTERNĂ ȘI SECURITATE

- ***Atacul din Siria anunță noua doctrină națională Trump care include apărarea valorilor universale***

- ***Anne-Marie Slaughter***
- ***Financial Times***
- ***11.04.2017***

Donald Trump a făcut, în cele din urmă, ceea ce trebuie. Agonia Siriei nu se va sfârși în curând dar, după ani de strângeri de mână, Statele Unite au luat, în sfârșit, atitudine în ceea ce privește apărarea umanității și moralității. Calcularea anumitor riscuri versus câștiguri incerte a fost anulată printr-un răspuns fără echivoc față de rău.

Cu toate acestea, în calitate de susținători și critici ai acțiunii domnului Trump sunt de acord că un atac nu reprezintă o strategie. Cum se subscrie pedepsirea lui Bashar al-Assad pentru gazarea poporului său anunțatei doctrine a domnului Trump „Întâi America”? Mă pot gândi la trei raționamente posibile, fiecare dintre acestea s-ar apropia de o politică externă mai coerentă.

O abordare este că ordinea reclamă lege și legea impune executarea ei. Motivarea acțiunii din Siria invocată de către dl Trump a fost susținerea Convenției internaționale privind armele chimice. Conform dreptului internațional, acțiunea ar fi trebuit autorizată de către Consiliul de Securitate al ONU, dar veto-ul Rusiei ar fi blocat orice acțiune împotriva domnului Assad pentru mai mult de cinci ani. Dl Trump semnalează aceeași determinare și în ceea ce privește China în raport cu programul nuclear al Coreei de Nord.

Legea care nu este susținută de forță este doar o hârtie: conform doctrinei Trump SUA va face toate eforturile pentru a rezolva problemele internaționale prin diplomatie, dar, în cazurile care implică proliferarea sau folosirea armelor de distrugere în masă, SUA este pregătită să acționeze cu sprijinul cvasiunanim al membrilor Consiliului de Securitate. Oricât de mulțumit ar părea că este, domnul Trump nu vrea să legitimizeze o acțiune unilaterală a marilor puteri: ar furniza rușilor, chinezilor sau iranienilor o licență pentru utilizarea forței, pe care o va regreta în curând.

O a doua abordare ar redefini „Întâi America” ca semnificând o declarație care să reprezinte obligația primordială a oricărui guvern față de propriul popor. Domnul Trump s-a concentrat pe evaluarea impactului tranzacțiilor comerciale și al războaielor purtate în afara granițelor asupra poporului american, insistând asupra ideii că misiunea unui guvern este de a proteja locurile de muncă și mijloacele de trai ale americanilor înaintea locurilor de muncă și modului de viață a milioane de oameni din țările în curs de dezvoltare, care au profitat de pe urma globalizării. Acesta este un calcul complicat, deoarece prosperitatea sporită a cetățenilor în alte țări înseamnă că pot achiziționa mai multe bunuri și servicii din SUA.

Expansiunea comerțului mondial a redus, de asemenea, costul de trai al consumatorilor americani în detrimentul producătorilor americani. Cu toate acestea, doctrina descondamnă „responsabilitatea de a proteja” începe cu afirmația că este sarcina guvernelor de a proteja cetățenii lor, poziție pe care dl Trump ar trebui s-o îmbrățișeze. Concluzia este că atunci când guvernele comit sistematic genocid, crime împotriva umanității, purificare etnică și crime de război împotriva propriilor cetățeni, comunitatea internațională poate interveni.

În cele din urmă, domnul Trump ar putea opta pur și simplu pentru o doctrină mult mai simplă: cuvintele înseamnă ceea ce exprimă. Luna trecută, Înalț Comisarul ONU pentru drepturile omului, Zeid Ra'ad al Hussein, a descris Siria ca fiind „cel mai mare dezastru cauzat de om pe care lumea l-a cunoscut, de la al doilea război mondial”.

Cu toate acestea, lumea a fost martoră a șapte ani pe parcursul cărora regimul sirian a vizat și a ucis jurnaliști, a bombardat centre medicale, a torturat mii de oameni și a aruncat tone de bombe asupra civililor. (...) În timpul campaniei, președintele a manifestat un interes scăzut în privința ordinii internaționale, declarând intenția sa de a schimba fața unor alianțe și respingând internaționalismul care a stat la baza sistemului ONU.

Îmbrățișând „responsabilitatea de a proteja” ar însemna acceptarea faptului că protecția persoanelor din alte țări este un pilon al ordinii internaționale. Aceasta ar necesita, de asemenea, acordarea unei atenții sporite protejării poporului american. Nimeni nu gazează copiii americani, dar lipsind familiile cu venituri mici de asistență medicală va cauza o mulțime de decese infantile.

Cu toate acestea, secretarul pentru apărare al domnului Trump, James Mattis, crede că interesul național al Americii include apărarea valorilor universale, a valorilor pe care SUA au fost întemeiate și ai căror soldați încearcă din greu să le susțină. O parte a realității războaielor din Irak și Afganistan este cât de greu este să îți dai seama cum să reprezinți băieții buni în societăți și conflicte pe care de multe ori nu le înțelegem pe deplin. În acest context, hotărârea și precizia dlui Trump în pedepsirea domnului Assad au oferit un moment de revigorare a clarității morale în ciuda riscurilor. Acum are nevoie de o strategie pentru a transforma un moment într-un manifest.

- ***Ce le răspund prietenilor mei non-americani?***
- ***Joseph S. Nye***
- ***www.project-syndicate.org***
- ***12.04.2017***

Să nu interpretați greșit alegerile din 2016. Contrar unor comentarii, sistemul politic american nu a fost eliminat de un val de populism. Adevărat, avem o lungă istorie de revoltă împotriva elitelor. Donald Trump a intrat într-o tradiție asociată cu lideri precum Andrew Jackson și William Jennings Bryan în secolul al XIX-lea și Huey Long și George Wallace în secolul al XX-lea.

Și totuși, Trump a pierdut votul popular cu aproape trei milioane. El a câștigat alegerile apelând la resentimentul populist în trei state din zona Rust Belt ¹- Michigan, Pennsylvania și Wisconsin - cunoscută ca un bazin electoral pentru democrați. În cazul în care o sută de mii de voturi ar fi fost exprimate diferit în aceste state, Trump ar fi pierdut Colegiul Electoral și președinția.

Acestea fiind spuse, victoria lui Trump indică o problemă reală a inegalității sociale și regionale în creștere în Statele Unite. Cea mai recentă carte best-seller a lui J.D. Vance, *Hillbilly Elegy*, descrie cu exactitate diferența mare dintre California și Appalachia.

¹ Zonă în Statele Unite, reprezentată de state puternic industrializate în trecut, care, începând cu mijlocul secolului XX au intrat într-un declin economico-social.

Cercetările unor economiști de la Princeton, Anne Case și Angus Deaton, arată că tendințele demografice în rândul albilor cu venituri reduse, fără studii superioare sunt mai slabe decât cele pentru afro-americanii care au reprezentat de-a lungul istoriei extremele inferioare ale inegalității. În 1999, ratele de mortalitate în rândul albilor fără colegiu au fost cu aproximativ 30% mai scăzute decât cele ale afro-americanilor; până în anul 2015, au fost cu 30% mai mari.

În plus, ocuparea forței de muncă din industria prelucrătoare, odată o sursă primară de locuri de muncă cu un nivel ridicat de salarizare pentru albi de clasă muncitoare, a scăzut drastic în perioada ultimei generații, la doar 12% din forța de muncă. Acești alegători, anterior democrați, au fost atrași de promisiunile lui Trump de a reaseza lucrurile și de a aduce locuri de muncă în fabricație. În mod ironic, eforturile lui Trump de a abroga legislația președintelui Barack Obama privind sănătatea le-ar înrăutăți condiția.

Al doilea lucru pe care-l spun prietenilor mei străini este acela de nu a subestima abilitățile de comunicare ale lui Trump (...) este un veteran al televiziunii de tip reality, unde a aflat că secretul succesului este acela de a monopoliza atenția spectatorilor și că modalitatea de a face asta este cu afirmații extreme, care nu respectă neapărat adevărul.

Twitter îl ajută să-și stabilească ordinea de zi și să-i distragă pe critici. Ceea ce îi ofensează pe comentatorii din media și din mediul academic nu îi deranjează pe suporterii săi. (...)

În al treilea rând, le spun prietenilor să nu se aștepte la un comportament normal. În mod firesc, un președinte care pierde votul popular se îndreaptă către centrul politic pentru a atrage un sprijin suplimentar. Acesta este ceea ce a făcut George W. Bush cu succes în 2001. Trump, prin contrast, proclamă că a câștigat votul popular și, acționând de parcă așa s-ar fi întâmplat cu adevărat, apelează la alegătorii săi de bază.

În timp ce Trump a făcut numiri centriste solide la Departamentele de Apărare, Stat și Securitate Internă, alegerile sale preliminare pentru Agenția pentru Protecția Mediului și Departamentul de Sănătate și Servicii Umane provin din extremele Partidului Republican. Personalul Casei Albe este împărțit între pragmatisti și ideologi și Președintele ține seama de ambele categorii.

În al patrulea rând, nimeni nu ar trebui să subestimeze instituțiile americane. Uneori prietenii mei vorbesc ca și cum cerul va cădea și se întreabă dacă Trump este la fel de periculos ca Mussolini. Le spun să nu se alarmeze. Statele Unite, cu toate problemele sale, nu este Italia în 1922. Elitele noastre politice naționale sunt adesea polarizate; dar așa au fost și fondatorii Americii. La elaborarea Constituției Statelor Unite, scopul fondatorilor nu a fost acela de a asigura o guvernare armonioasă, ci de a constrânge puterea politică printr-un sistem de control.

Administrația Trump este încă la început și nu putem fi siguri ce s-ar putea întâmpla după, să zicem, un atac terorist major. Până în prezent, instanțele, Congresul și statele au verificat și au echilibrat administrația, așa cum intenționa Madison. Și funcționarii publici permanenți din departamentele executive adaugă balast.

În cele din urmă, prietenii mei întreabă ce înseamnă toate acestea pentru politica externă americană și ordinea internațională liberală condusă de SUA din 1945. Sincer, nu știu, dar mă tem mai puțin de creșterea Chinei decât de creșterea lui Trump.

În ciuda problemelor ordinii internaționale conduse de SUA, lumea a prosperat și sărăcia a fost redusă sub ea. Dar nu se poate asigura că va continua. Statele Unite vor trebui să coopereze cu China, Europa, Japonia și alții pentru a gestiona problemele transnaționale.

În timpul campaniei din 2016, după 70 de ani, Trump a fost primul candidat de partid major care a pus sub semnul întrebării sistemul de alianțe americane. De la preluarea funcției în ianuarie, declarațiile lui Trump și ale persoanelor numite de acesta sugerează că este probabil ca această temă să persiste. Puterile americane hard și soft, la urma urmei, provin în mare măsură din faptul că SUA are 60 de aliați (în timp ce China are doar câțiva).

Dar stabilitatea instituțiilor multilaterale care ajută la gestionarea economiei mondiale și a comunelor globale este tot mai incertă. Directorul de buget al lui Trump vorbește despre un buget dur, cu fonduri tăiate de la Departamentul de Stat și de la sistemul Națiunilor Unite. Alți oficiali pledează pentru înlocuirea înțelegerilor comerciale multilaterale cu aranjamente bilaterale „echitabile și echilibrate”. Și Trump repudiază eforturile lui Obama de a aborda schimbările climatice.

- ***Noua politică externă dezechilibrată marca Trump²***
- ***Carl Bildt***
- ***[www. .project-syndicate.org](http://www.project-syndicate.org)***
- ***20.04.2017***

După o serie de întoarceri în formă de "U" în politica externă, se vorbește acum despre un „nou” Donald Trump, care este mult mai înclinat să folosească puterea militară decât Trump pe care l-am văzut în timpul campaniei prezidențiale americane din 2016. Încă o dată, Trump părea să considere orice utilizare a forței militare americane în Siria drept inutilă și periculoasă și a cerut ca Statele Unite să se instaleze în spatele noilor fronturi.

Acum, dintr-o dată, administrația Trump a lansat un atac cu rachete asupra uneia dintre bazele aeriene ale președintelui sirian Bashar al-Assad, a sugerat ideea unei acțiuni militare împotriva Coreei de Nord și a lansat „mama tuturor bombelor” asupra unei redute a Statului Islamic în Afganistanul de Est. Toate acestea au fost însoțite de mesajele pe Twitter ale Președintelui însuși, declarând că SUA va continua să soluționeze problemele principale dacă alte țări nu oferă ajutor.

Comunitatea internațională - inclusiv China - părea că înțelege de ce SUA ar lovi baza aeriană din Siria, de unde a fost lansat abominabilul atac chimic. Dar administrația Trump este în continuare în respectarea unei agende „America de primă mână”. După ce s-a trezit la realitățile globale, administrația își ajustează acum politicile, uneori atât de abrupt, încât ne putem îngrijora în mod rezonabil că diplomația face un pas în spate și lasă loc pentru bombe și tweet-uri.

Această îngrijorare este întărită de reducerea dramatică a bugetului Departamentului de Stat al SUA și a finanțării pentru Organizația Națiunilor Unite, pe care Trump a propus-o. În același timp, multe poziții-cheie din aparatul diplomatic al SUA rămân neschimbate. Chiar și prietenii americani recunosc că aceasta este o traiectorie periculoasă. Bombele pot numai să

² <https://www.project-syndicate.org/commentary/trump-foreign-policy-syria-yemen-by-carl-bildt-2017-04>

distrugă. Pentru a construi o pace durabilă, este nevoie de compromis și coalizare - într-un cuvânt, de diplomație.

Există numeroase conflicte în întreaga lume, începând cu Siria, care vor deveni mai greu de rezolvat fără atenția diplomatică a SUA. Convorbirile privind încetarea războiului civil, sponsorizate de ONU nu au condus la niciun rezultat, parțial pentru că nimeni nu știe unde se situează Statele Unite sub Trump. Confruntate cu acest vid de conducere, alte țări își protejează propriile mize și se ocupă de propriile lor interese înguste.

O altă chestiune care necesită diplomație este Coreea de Nord, care dezvoltă arme nucleare și rachete balistice intercontinentale necesare pentru a le lansa. Până acum, Trump a încercat să preseze China pentru a găsi o soluție, amenințând că va acționa unilateral dacă chinezii nu reușesc să țină situația sub control. Dacă administrația Trump are o strategie specifică în ceea ce privește Coreea de Nord sau mijloacele de a o realiza, rămâne o necunoscută.

Dincolo de Coreea de Nord, ONU a avertizat recent că permanentul conflictul din Yemen, care rareori face subiectul opiniei publice internaționale, „împinge țara spre colaps social, economic și instituțional”. Situația umanitară este deja îngrozitoare pentru 60% din cei 30 de milioane de locuitori ai Yemenului: aproximativ 7 milioane de oameni ar putea fi aproape de foamete; și aproape 500.000 de copii sunt expuși riscului de malnutriție severă.

Războiul dintre coaliția guvernamentală, susținută de președintele yemenit, Abdrabbuh Mansour Hadi, și coaliția rebelilor Houthi, susținută de fostul președinte, Ali Abdullah Saleh, se desfășoară fără întrerupere de ani de zile. Fosta administrație a președintelui american Barack Obama a făcut eforturi repetate, dar inutile de a determina o încetare a focului; pe de altă parte, însă, a sprijinit, fără echivoc, campania aeriană a Arabiei Saudite prin furnizarea de bombe. Trump pare ceva mai nerăbdător să ofere un astfel de sprijin.

O explicație simplistă pentru conflictul din Yemen este că a fost elaborat de Iran. Potrivit acestui punct de vedere, intervenția Statelor Unite și a Arabiei Saudite este menită să stopeze ambițiile geopolitice ale Republicii Islamice. Iar acum că Trump a acceptat tacit înțelegerea nucleară a Iranului, unii dintre consilierii săi cred că este necesar să exercite presiuni asupra Iranului din altă parte. Ca rezultat, raidurile SUA din Yemen au devenit mai frecvente în ultimele luni.

Dar, în realitate, sprijinul Iranului pentru rebelii Houthi este adesea exagerat. Iar Iranul, probabil, salută un scenariu în care SUA și Arabia Saudită sunt împotmolite în mlaștina Yemenului.

O altă posibilă justificare pentru angajamentul SUA în Yemen este că al-Qaeda din Peninsula Arabică a găsit un punct de sprijin acolo. Dar AQAP se dezvoltă într-un mediu de distrugere și disperare, așa că nu există prea multe lucruri despre grup, atâta timp cât Yemenul este distrus de război.

Chiar dacă ONU emite avertismente stricte despre o catastrofă iminentă în Yemen, coaliția condusă de Saudi pregătește o ofensivă pentru a capta linia de coastă din jurul portului Hodeida - mișcare ce poate agrava criza umanitară din Yemen potrivit avertismentelor Grupului Internațional de Criză.

În loc să intensifice lupta, SUA ar trebui să continue eforturile de diplomație și de ajutor umanitar. Într-adevăr, aceasta din urmă merge mână în mână cu cea dintâi. Și, la urma

urmei, Hadi și saudiții au fost cei care au respins ultima încercare a ONU de a stabili o încetare a focului.

Pentru a rezolva conflictul, rebelii și guvernul trebuie să reia negocierile imediat cu trimisul special al ONU pentru Yemen, care a furnizat o foaie de parcurs pentru discuții. În plus, Consiliul de Securitate al ONU ar trebui să-și onoreze sarcina de a sprijini o soluție politică, adoptând o rezoluție pe termen lung, cerând ca ambele părți să fie de acord cu încetarea imediată a focului, să acorde acces la ajutorul umanitar și să se întoarcă la masa negocierilor.

Diplomația va impune compromisul tuturor părților. Nimeni - cu excepția, probabil, a Iranului - nu are ceva de câștigat de la o escaladare ulterioară. Dacă catastrofa umanitară a Yemenului duce la un colaps total, milioane de oameni disperati ar putea să fugă din țară, permițând AQAP și altor organizații extremiste să profite de dezordine și disparere.

Re-angajarea Americii în lume ar trebui salutăată, dar nu și în cazul în care administrația Trump continuă să vadă conflictele doar printr-o lentilă militară. Da, luptele sunt uneori necesare, dar diplomația este întotdeauna. Nicăieri nu este mai evident decât în locuri precum Yemen. Prăbușirea completă a unei alte țări este ultimul lucru de care lumea - inclusiv Trump - are nevoie.

- ***Relația strategică China - Statele Unite ale Americii***³
- ***The Economist***
- ***22.04.2017***

În cele mai bune timpuri, când China se considera la fel de puternică ca și astăzi, Abraham Lincoln era la Casa Albă. La vremea respectivă împăratul încă se agăța de vechea credință că imperiul a condus totul sub cer, o ordine mondială pentru sine. Nu avea niciodată aliați în sens occidental, doar națiuni care i-au adus un omagiu în schimbul comerțului. (...)

Astăzi, după un secol și jumătate, care cuprinde ocupația imperială occidentală, turbulențele republicane, jefuirea războinicilor, invazia japoneză, războiul civil, avântul revoluționar și, mai recent, spectaculoasa creștere economică, China și-a recăpătat propriul sentiment de a fi o mare putere. A făcut acest lucru într-o lume foarte diferită: una condusă de America. Timp de trei sferturi de secol, America a fost hegemonul din Asia de Est, curtea istorică a Chinei.

Dar acum China este incontestabil schimbată. (...) O rețea ultramodernă de trenuri de mare viteză a împânzit, în câțiva ani, o țară cât un continent. Noua putere a Chinei se bazează pe o creștere de 20 de ori a producției economice înregistrată la sfârșitul anilor 1970 (...). În aceeași perioadă, numărul chinezilor care trăiesc în sărăcie extremă, așa cum este definit de Banca Mondială, a scăzut la 80 de milioane, ceea ce reprezintă o zecime din ceea ce fusese. China este cea mai mare națiune comercială din lume și cea de-a doua cea mai mare economie după America. Nu există aproape nicio țară în lume în care China să nu conteze ca sursă de bunuri de consum, ca destinație pentru mărfuri, bunuri de capital și investiții.

³ <http://www.economist.com/news/special-report/21720714-after-seven-decades-hegemony-asia-america-now-has-accommodate-increasingly>

Cu toate acestea, China dorește - și merită - un rol mai important în Asia de Est și în ordinea globală. America trebuie să facă loc pentru asta. Dar sarcina va necesita înțelepciune și un echilibru subtil de fermitate și finețe de ambele părți. O primă indicație a ceea ce se așteaptă a fost expusă la un summit între președintele Xi Jinping și liderul american Donald Trump, pe 6 și 7 aprilie, la Mar-a-Lago, reședința de golf din Florida a președintelui american. Deși discuțiile de substanță au fost puține, domnul Trump a salutat relația bilaterală ca fiind „remarcabilă”, iar domnul Xi a declarat că există „o mie de motive pentru a obține o relație corectă China-SUA”. Nici nu a menționat lovitura cu rachete de croazieră pe care America tocmai a lansat-o împotriva unei baze aeriene siriene. Nici nu se vorbea despre impunerea iminentă a tarifelor.

Peste toate amabilitățile de la summit, cele două țări văd lucrurile foarte diferit. Sistemul politic al Chinei, atât birocratic cât și autoritar, a ajutat la dezvoltarea economică internă, dar este străin de noțiunile americane de democrație. Politicienii americani identifică tradiționalele valori democratice liberale și drepturile omului ca factori care legitimează și întăresc ordinea internațională. Factorii de decizie chinezi le consideră drept conspirații occidentale pentru a promova genul de revoluții colorate care au adus în scenă regimurile autoritare ex-sovietice și care ar putea încerca să facă același lucru și în China.

Strategii chinezi consideră că forțele armate necesită o modernizare rapidă pentru protejarea traseelor maritime de care depind prosperitatea și securitatea. Ei cred că este nevoie de o marină puternică pentru a ține la distanță de țărmurile Chinei potențialii adversari și a-i împiedica să profite de insulele ocupate de China. Ei susțin, de asemenea, că prezența militară masivă a Americii în regiunea Asia-Pacific este menită să verifice creșterea Chinei.

Strategii americani, dimpotrivă, declară că țara lor trebuie să-și păstreze prezența în regiune, deoarece puterea chineză dăunează prietenilor Americii din Asia de Est și de Sud-Est. În ultimii ani, China a provocat Japonia în chestiunea Insulelor Senkaku controlate de japonezi (pe care chinezii le-au numit Insulele Diaoyu) și au efectuat lucrări extinse de construcție a unor baze și piste pe stânci și recife în Marea Chinei de Sud. Acești strategii americani suspectează China că vor să transforme Marea Chinei într-un lac chinez; Și, în extenso, să caute dominația în Asia de Est și răsturnarea ordinii existente.

America a încercat de mult să prevină orice putere în a avea hegemonie în Asia, în timp ce China dorește să țină potențialii adversari departe de țărmurile sale. Într-un fel, trebuie să se găsească o modalitate de a-și satisface scopurile binecunoscute, așa cum explică Henry Kissinger în cartea sa clasică despre statalitate „Ordinea Mondială”.

Această pace nu poate fi considerată ca atare. În mare parte în Asia de Est, istoria este o afacere neterminată. Taiwanul, unde s-au refugiat naționaliștii care au pierdut războiul civil din China în 1949, este o democrație înfloritoare și pașnică. Cu toate acestea, Partidul Comunist al Chinei vede ca misiunea sa sacră aducerea Taiwan-ului înapoi în țara natală și își rezervă dreptul de a folosi forța pentru a face acest lucru. Protecția americană a insulei are menirea de a se asigura că acest lucru nu se va întâmpla niciodată. Dar, pe măsură ce chinezii ar crește și angajamentul american pare să se diminueze, spațiul de prognozare eronată crește. La scurt timp după alegerea sa, domnul Trump părea că pune sub semnul întrebării consimțământul Americii în ceea ce privește „politica unică a Chinei” - insistența Chinei asupra ficțiunii politicoase că Taiwanul face parte din China.

Un potențial punct de foc iminent în regiune este peninsula coreeană, divizată de la sfârșitul celui de-al doilea război mondial. Coreea de Nord, condusă de o mafie de familie, acum la a treia generație, are o economie distrusă și o armată prost instruită. Dar a pompat bani în programe nucleare care amenință Coreea de Sud, Japonia, și care, în curând, va reprezenta o amenințare pentru America. (...) China ar prefera o Coreea de Nord nucleară sub Kim Jong Un decât un stat eșuat care trimite milioane de refugiați disperați de-a lungul frontierei chineze. Mai presus de toate, este tulburătoare pentru China ideea unei Coree democratice unificate, cu trupele americane alături. La Mar-a-Lago, dl Trump i-a cerut lui Xi idei pentru a face față amenințărilor din partea Coreei de Nord, dar atacul cu rachete din Siria a făcut clar faptul că America ar putea acționa singur împotriva Nordului. Manipularea beligeranței domnului Kim - și a eventualei aboliri a regimului - va fi un test uriaș de cooperare între marile puteri.

Cu toate acestea, conflictul dintre China și America nu este inevitabil. Ambele părți doresc să-l evite și se pot adapta în consecință. La acest deziderat contribuie și tradiția cooperării timp de patru decenii de reformă a pieței chinezești, lucru care nu ar fi putut să se întâmple fără ca securitatea americană să garanteze mediul extern al Chinei. În prezent, este cea mai importantă relație economică bilaterală din lume, cu un comerț anual combinat de până la 600 miliarde de dolari și investiții reciproce în economii, în valoare totală de aproximativ 350 miliarde de dolari.

China nu este animată de vreun zel misionar și nu are ambiții de a exporta revoluția, nici nu are o îndoială ideologică gravă cu privire la ordinea actuală, pe care nu o îmbrățișează. Asigurarea unui rol mai important pare a fi misiunea principală a domnului Xi. El și-a acumulat mai multă autoritate decât orice lider de la Deng Xiaoping și acum propune un model care prevede un rol mai important al Chinei la nivel mondial. Teoreticienii partidului încep să numească acest model „soluția chineză”. La un nivel, este vorba despre aspecte practice, cum ar fi investirea în Asia Centrală pentru a reduce sărăcia. În alta, este vorba de a se opune dominației americane. China, a declarat Xi într-o conferință din februarie, ar trebui să „ghideze securitatea internațională” către o „ordine mondială mai dreaptă și mai rațională”. Acest tip de limbaj abundă în sintagmele vechilor virtuți imperiale chinezești. Dar, în timp ce experiența anterioară a Chinei era de a conduce totul sub cer, acum trebuie să accepte că este doar o mare putere între mai multe. America, la rândul său, nu a avut niciodată nicio experiență de a ceda atât de multă influență și autoritate pe cât ar trebui să o facă în viitor în raport cu China.

A devenit deja o relație extrem de animată o dată cu alegerea dlui Trump ca președinte. Timp de șapte decenii, marea strategie a Americii s-a bazat pe trei piloni: comerțul deschis, alianțele puternice și promovarea drepturilor omului și a valorilor democratice. Nu este clar pentru prietenii americani din Asia în ce măsură domnul Trump, cu disprețul față de procesul diplomatic, banda protecționistă și o definiție îngustă a „interesului național”, este pregătit să susțină acești trei piloni. După cum spune Michael Fullilove, șeful Institutului Lowy, un think-tank din Sydney, domnul Trump este „un necredincios în ordinea liberală globală și un sceptic al alianțelor. Și are o pasiune pentru autoritarism”.

Victoria dlui Trump a fost un șoc uriaș pentru liderii Chinei. Aceștia urăsc impredictibilitatea și ar fi preferat-o pe Hillary Clinton, diavolul pe care l-au cunoscut. De asemenea, a venit la un moment incomod pentru chinezi. Domnul Xi se concentrează pe un congres crucial al Partidului Comunist, în cursul acestui an. Se pare că a stabilit consolidarea controlului asupra puterii, pe fondul unei bule dezechilibrate a creditării și a creșterii economice, care a încetinit brusc de la un vârf de 10% pe an la doar 6,5%.

În cea mai mare parte, China și-a ascuns îngrijorarea față de domnul Trump în spatele precauției studiate. „Când vedeți 10.000 de schimbări în jurul vostru”, i-au spus liderii chinezi lui Kevin Rudd, un fost prim-ministru australian și omul Chinei, citând unul dintre nenumăratele proverbe ale limbii lor, „vă asigurați că nu vă schimbați.” Liderii chinezi au decis să aștepte și să vadă. Însă, în spatele scenei, au încercat din greu să-l influențeze pe domnul Trump, în principal prin ginerele lui, Jared Kushner, dezvoltator de proprietăți cu legături chinezești. (...)

Cu toate acestea, există incertitudini profunde și persistente legate de relația celor două țări, nu în ultimul rând cu privire la comerț, care, timp de trei decenii, a susținut relațiile bilaterale. Domnul Trump pare să considere comerțul nu ca fiind reciproc avantajos, ci ca un joc cu sumă zero și răstoarnă dintr-o mișcare scurtă sistemul de tranzacționare multilateral postbelic. Unul dintre primele lucruri pe care le-a făcut după ce a intrat în funcție a fost anularea parteneriatului trans-Pacific (TPP), un acord de liber schimb între 12 țări din regiunea Asia-Pacific (nu și China) - o lovitură mare pentru rolul economic al Americii în Asia.

În ansamblu, viziunea mondială asupra conflictului a unora dintre consilierii domnului Trump este de natură maniheistă. Ei susțin că statul chinez este atât de stabilit în rivalitatea strategică cu America încât conflictul militar este inevitabil și susțin că cea mai bună modalitate de a proteja interesul național este de a cheltui mai mulți bani pe forțele armate și mai puțin pe diplomatie. Astfel de oameni nu au un monopol asupra dezbaterii interne despre relația strategică a Americii cu China, mai mult decât au asupra dezbaterii despre comerț. Pe măsură ce acest raport special se îndreaptă către presă, o abordare alternativă a comerțului, implicând un multilateralism robust, câștigă favoruri. Între timp, James Mattis, secretarul apărării, la prima călătorie în Asia la începutul lunii februarie a îndemnat la cumpătare atunci când s-a pronunțat cu privire la construcția chineză din Marea Chinei de Sud cu forță militară și a subliniat primatul diplomatiei asupra acțiunii militare în rezolvarea diferendelor.

DI. Mattis, un general în rezervă, este ceea ce în limbajul de la Washington se numește unul dintre „adultii” administrației, dar există puțini ca el. Secretarul de stat, Rex Tillerson, a fost numărat printre aceștia, deși au existat semne de întrebare cu privire la diplomația sa din Asia. Deși fiecare nouă administrație are nevoie de timp pentru a ocupa posturile vacante, deficiențele din echipa de politică externă Trump, în special în cazul posturilor din Asia, sunt alarmante. Printre altele, aproape toate „mâinile asiatice” ale partidului republican, care în timpul anilor Obama lucrau în grupuri de reflecție, universități sau sectorul privat, au jurat înainte de alegeri că nu vor servi niciodată sub președintele Trump. Unii și-au înghițit mândria și s-au apropiat de noua administrație, dar acoliții domnului Trump au amintiri lungi când vine vorba de critica șefului lor.

Mulți observatori încă mai speră că, odată ce noua administrație neobișnuit de haotică se va așeza pe baze mai solide, ea va reveni la o politică care decurge din cele șapte decenii de experiență ale Americii în Asia. Dar asta nu este sigur. Unii dintre membrii conducerii administrației au opinii aparent ireconciliabile cu privire la politica americană în Asia. Poate că acest lucru reflectă dezacordul american mai larg cu privire la rolurile și responsabilitățile globale. Cu toate acestea, președintele însuși nu pare conștient de lipsa unei strategii globale în Asia și această problemă poate persista. (...)

Pe fondul acestei incertitudini cu privire la politica dlui Trump în Asia, cele două riscuri principale pentru regiune par aproape contradictorii. Primul este că, după o lună de miere inițială cu liderii chinezi, o poziție tot mai agresivă a noii administrații reprezintă furci caudine pentru

chinezi, în timp ce aceștia nu reușesc să-i liniștească pe prietenii asiatici ai Americii. Al doilea este că politica americană din Asia devine mai puțin determinată și dezangajată, din nou tulburând prietenii asiatici și, probabil, încurajând China. Consecințele fiecăruia dintre aceste riscuri ar putea fi similare - schimbarea dinamicii de putere, care necesită ajustări rapide, instabilitate și chiar turbulențe regionale. Sperați pentru cele mai bune, dar pregătiți-vă pentru dezordine sub ceruri.

- ***Viitorul Gibraltarului, miză în negocierile privind Brexit-ul⁴***
- ***The Guardian***
- ***02.04.2017***

UE a pus în joc viitorul Gibraltarului în cadrul negocierilor privind Brexit-ul, sprijinind, astfel, Spania în disputa sa de veacuri cu Marea Britanie pentru teritoriul britanic de peste mări.

După discuțiile de lobby susținute de diplomații spanioli, poziția de deschidere a UE pentru negocierile cu Brexit prezintă guvernului britanic opțiunea de a ajunge la un acord cu spaniolii privind viitorul Gibraltarului sau de a-și expune cetățenii unui pericol economic prin împingerea „stâncii” în afara oricărui cadru comercial UE-Regatul Unit.

„Uniunea va rămâne în picioare pentru membrii săi și asta înseamnă Spania acum”, a spus un oficial de rang înalt al UE. (...)

Anunțul apare la sfârșitul unui proiect de document de nouă pagini, trimis (31.03.2017) de președintele Consiliului European, Donald Tusk, statelor membre, care prezintă principiile de negociere pentru viitoarele discuții privind Brexit-ul.

Orientările, care vor fi cristalizate la summit-ul liderilor UE27 la sfârșitul lunii aprilie, au eliminat discuțiile privind relațiile viitoare ale Marii Britanii cu UE până când vor fi făcute „progrese suficiente” în ceea ce privește aprobarea proiectului de lege de ieșire a Marii Britanii, asigurarea drepturilor cetățenilor și a situației de la granița cu Irlanda.

Proiectul de document menționează, de asemenea, că niciun viitor pact comercial nu ar putea fi încheiat înainte ca Marea Britanie să fi părăsit blocul, și subliniază necesitatea ca reglementările UE existente - inclusiv competența Curții Europene de Justiție - să se aplice în orice acord de tranziție. Acesta respinge acordurile sectoriale, considerându-se că acestea subminează integritatea pieței unice.

Clauza surpriză oferă Spaniei capacitatea de a exclude Gibraltarul de la orice acord de acces tranzitoriu la piața unică Regatul Unit-UE sau de la o înțelegere comercială viitoare dacă nu este mulțumită de statutul teritoriului.

Aceasta afirmă că, odată ce Marea Britanie va părăsi blocul, „niciun acord între UE și Regatul Unit nu se poate aplica pe teritoriul Gibraltar fără acordul prealabil dintre Regatul Spaniei și Regatul Unit”.

Acest lucru sugerează că, dacă Marea Britanie nu este dispusă să-i lase pe cetățenii săi din Gibraltar supuși unui viitor economic inferior față de cei din Marea Britanie, UE va înmâna guvernului spaniol un drept de veto asupra întregii relații viitoare a Marii Britanii cu blocul.

⁴ <https://www.theguardian.com/world/2017/mar/31/future-of-gibraltar-at-stake-in-brexit-negotiations>

O sursă din Marea Britanie, având cunoștințe despre negocierile UE, a declarat că această clauză a fost extraordinară, deoarece a semnalat efectiv lipsa suveranității britanice totale față de Gibraltar și a conferit Spaniei o greutate mult mai mare în chestiunea privind viitorul Gibraltarului decât guvernul britanic ar fi dispus să accepte.

O altă sursă din Marea Britanie, care cunoaște atât UE, cât și Whitehall, a declarat că guvernul nu a fost surprins să vadă referința la Gibraltar în document, deoarece ar fi fost o cerere cheie din partea Spaniei, dar a sugerat că este o amenințare.

„Aceasta este o încercare rușinoasă a Spaniei de a manipula Consiliul European pentru propriile interese politice înguste. Brexit-ul este deja destul de complicat fără ca Spania să încerce să o complice mai mult” a declarat Fabian Picardo, prim-ministrul Gibraltarului.

Andrew Rosindell, vicepreședintele grupului parlamentar multipartinic pentru Gibraltar, a declarat: „Un acord fără a include Gibraltar înseamnă că nu poate exista niciun acord. Cetățenii britanici trebuie și vor sta împreună, nu putem fi hărțuiți de Spania. ”

Din partea spaniolă, Esteban González Pons, vicepreședintele Partidului Popular European, a declarat pentru ziarul El País că eșecul lui May de a menționa Gibraltarul în scrisoare era „foarte relevant”, adăugând că omisiunea a fost „pentru că Gibraltar nu este parte a Regatului Unit; este o colonie ca insula St Helena”. (...)

• ***Rezultatele primului tur al alegerilor prezidențiale arată o divizare teritorială puternică în Franța, între alegătorii celor doi finaliști⁵***

- ***Guillaume Tabard***
- ***Le Figaro***
- ***24.04.2017***

Emmanuel Macron a ajuns în topul preferințelor electoratului, dar alegătorii lui Le Pen acoperă o mare parte a teritoriului francez. Rezultatele primului tur relevă o divizare teritorială puternică.

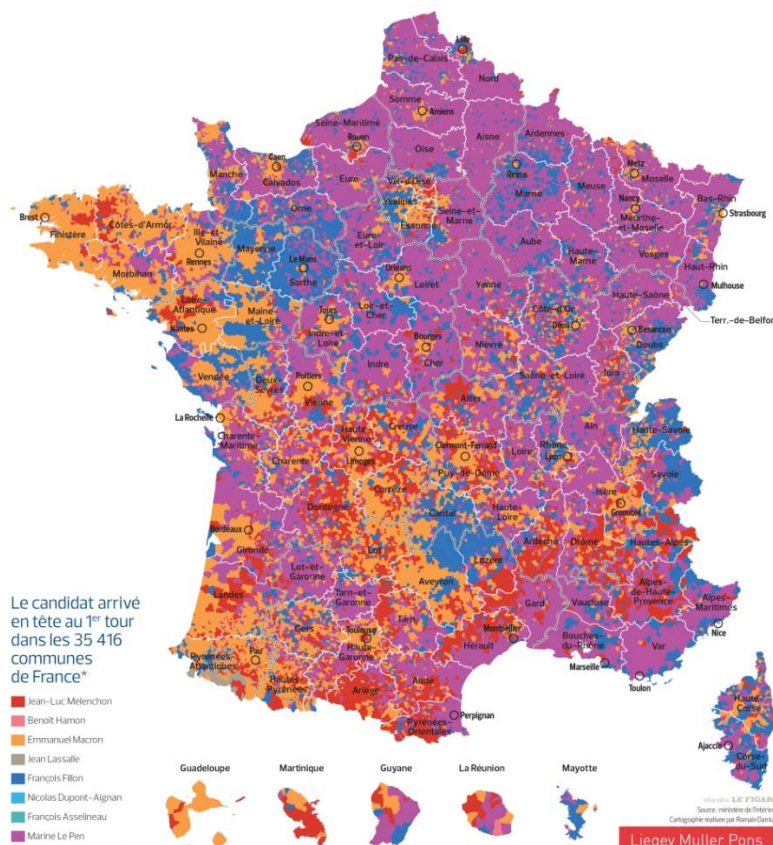
⁵ <http://www.lefigaro.fr/elections/presidentielles/2017/04/24/35003-20170424ARTFIG00346-macron-le-pen-le-candidat-des-villes-contre-la-candidate-des-champs.php>

Cu 21.30% din voturi la nivel național, candidatul Frontului Național se situează pe primul loc în mai mult de jumătate din numărul de comune: 19,037, în timp ce Macron, cu un scor mai mare (24.01%), s-a clasat pe primul loc într-o comună din cinci, mai exact în 7264.

Acest decalaj are o explicație demografică simplă: Le Pen este necesară în Franța rurală și în zonele periurbane ale orașele slab populate, în timp ce Macron domină în marile orașe franceze.

- ***Cum s-a sinucis Franța⁶***
- ***Alexander Artamonov***
- ***Pravda.ru***
- ***24.04.2017***

Criza migrației a afectat comunitatea europeană de sus în jos, încălcând toate interconexiunile sănătoase din societate. Mulți teoreticieni din domeniul imigrației regretă lipsa de acțiune din partea principalelor mecanisme de asimilare, cum ar fi armata și școala.

⁶ <http://www.pravdareport.com/world/europe/24-04-2017/137585-france-0/>

Aceste instituții, în mod tradițional, „procesează” noii veniți, transformându-i în cetățeni francezi. Scenariul a fost folosit în timpul migrației poloneze în masă, care la începutul secolului XX a reușit să furnizeze mineri pentru minele de cărbune din nordul țării. Același lucru se poate spune despre numeroșii migranți albi din Rusia țaristă, care au devenit cetățeni francezi într-o singură generație.

Din păcate, Franța modernă se lipsește de ideologia globalistă ultra-liberală anglo-saxonă. Țara se află în mâinile ghetourilor etnice. Principiile unității națiunii au fost pierdute, chiar fundamentele existenței oamenilor au fost subminate în contextul luptei feroce pentru teritoriu. (...)

În prezent, Ministerul francez al Apărării trebuie să țină seama de factori precum originea, limba și gradul de loialitate față de Republica Franceză atunci când se ocupă de propriul personal militar. Există preliminarile unui război civil.

În același timp, majoritatea politicianilor și persoanelor publice refuză cu încăpățănare să vadă tragedia în situația actuală. Unii susțin relansarea serviciului militar obligatoriu, care a fost abolit în Franța cu mai mult de 15 ani în urmă.

Pentru a clarifica aspectele unei astfel de soluții, Pravda.Ru s-a adresat inspectorului Ministerului Apărării al Franței, general Jean-Marie Vogère.

„Înainte de 1996 (anul în care președintele Jacques Chirac a decis să se treacă la profesionalizarea armatei), serviciile secrete franceze erau conștiente de starea zonelor suburbane franceze. Și atunci numărul incidentelor privind traficul de droguri era destul de mare, în secret erau organizate moschei pentru a propaga ura și pentru a radicaliza tineretul. În prezent, revenirea la serviciul militar general pare să fie soluția potrivită din mai multe motive:

Problemele pe care generația tânără și pierdută din suburbiile franceze le pune în fața autorităților franceze nu au o soluție pașnică, pentru că sunt prea acutizate. De asemenea, trebuie să ținem seama de faptul că se referă la o generație cu vârstă de recrutare - 800.000 de persoane.

Educația tinerilor nu este o sarcină directă a forțelor armate ale țării. Armata nu mai poate rezolva aceste probleme fie din cauza lipsei unui contingent militar adecvat și a infrastructurii necesare pentru admiterea în serviciul militar, fie pentru că ar împiedica-o să-și servească scopul principal - protejarea teritoriului național cu ajutorul armelor. Nu putem învăța indivizii neserioși cum să folosească armele

Dacă ar fi introdus din nou serviciul militar obligatoriu, am fi obligați să vindecăm consecințele stării oribile a tineretului, uitată complet de clasa politică, în loc să ne adresăm cauzelor care au condus la această stare.

Statul trebuie să abordeze problema în ansamblu. Ar trebui să se acorde atenție educației familiale, pentru că am distrus cu înverșunare instituția de familie timp de 40 de ani, cu ajutorul unor legi notorii și distorsionate, subminând conceptul de autoritate parentală.

Autoritățile franceze ar trebui, de asemenea, să se ocupe de fluxurile de migrație, care vizează diverse canale de furnizare a mărfurilor interzise pe piața secretă. Astfel, avem o economie paralelă în societatea franceză, care, la rândul ei, conduce la prosperitatea grupărilor de criminalitate. Autoritățile franceze trebuie să se întoarcă la protecția granițelor naționale și să închidă moscheile extremiste, toate aceste acțiuni fie că nu sunt îndeplinite deloc, fie că acestea se desfășoară neglijabil. "

- ***Referendumul evidențiază clivajul din societatea turcă***⁷
- ***Semih Idiz***
- ***www.hurriyetdailynews.com***
- ***18.04.2017***

O victorie poate fi o victorie cu orice alt nume, dar nu se poate să nu ne întrebăm dacă aceasta este „victoria” pe care președintele Recep Tayyip Erdoğan și premierul Binali Yıldırım o așteptau. Acesta a fost, la urma urmei, un referendum pentru o nouă constituție, cel mai important document juridic al țării, iar în timp ce 25 de milioane de persoane au spus „da”, aproape 24 de milioane au respins-o.

Acest rezultat oferă cu greu „mandatul puternic” pe care Erdoğan îl aștepta pentru președinția sa autoritară, pentru ca acest lucru să pară incontestabil în ochii lumii. Dimpotrivă, acest rezultat arată o națiune profund divizată în care jumătate din electorat i-a spus „nu” lui.

Privind harta care arată distribuția voturilor în întreaga țară, este de asemenea evident că sprijinul lui Erdoğan se află în inima conservatoare și religioasă a Turciei - care este în mod evident mai preocupată de a avea „omul în frunte” decât de soarta democrației Turciei.

Spre deosebire de aceasta, vedem o centură solidă de-a lungul regiunilor din Marea Egee și mediteraneene care a respins propunerea președintelui executiv. Ce este mult mai rău pentru Erdoğan, însă, este faptul că cele trei orașe importante ale țării, anume Ankara, Istanbul și Izmir, au votat împotriva modificărilor aduse Constituției.

Susținătorii săi spun că votul negativ din Ankara și Istanbul a câștigat doar cu o majoritate subțire, dar împingând prea mult acest argument vor submina victoria lor generală, care a avut o majoritate subțire.

În provinciile predominant kurde din estul și sud-estul Anatoliei, începând cu Diyarbakır, s-a votat, de asemenea, în mod covârșitor, împotriva schimbărilor constituționale, ceea ce arată o altă diviziune periculoasă în țară, care ar putea avea consecințe nefaste.

Erdoğan și Yıldırım susțin că națiunea a votat pentru schimbare. Aceasta va rămâne o afirmație contencioasă, date fiind rezultatele referendumului.

Reprezentantul Hürriyet din Ankara, Hande Fırat - care a devenit faimoasă după ce a difuzat apelul în direct al lui Erdoğan către susținătorii săi de pe telefonului ei mobil pe CNN Türk, în noaptea încercării de lovitură de stat nereușită de anul trecut - a avut o evaluare interesantă.

Citând punctele de vedere ale contactelor sale cu Partidul Justiției și Dezvoltării (AKP)⁸, ea a spus că i-a fost clar că păturile mai educate și cele urbane au votat împotriva schimbărilor constituționale, în timp ce clasele mai puțin educate au votat în masă pentru schimbările propuse, ceea ce înseamnă, în realitate, că ele au votat pentru conducerea lui Erdoğan, mai degrabă decât constituția ca atare.

⁷ <http://www.hurriyetdailynews.com/referendum-highlights-deep-divisions-in-turkey.aspx?pageID=449&nID=112128&NewsCatID=416>

⁸ Partidul aflat la putere în Turcia.

Având în vedere prevalența anti-intelectualismului printre susținătorii AKP și suspiciunile lor despre „clasele educate”, exprimate adesea în diferite moduri, a devenit mai evident decât oricând unde își primește Erdoğan sprijinul de bază.

Acest lucru ar putea duce la mai multe tensiuni sociale în Turcia, cu excepția cazului în care Erdoğan poate să vină cu o conducere înțeleaptă și imparțială care să atingă toate segmentele societății. Cu toate acestea, cum va veni, deși acum va fi liderul AKP în noua constituție, nu este clar.

AKP are o misiune ideologică specifică bazată pe religie și, trecând de experiența trecută, teama este că Erdoğan va încerca să împingă acest lucru în detrimentul altor clase.

Cu toate acestea, concluzia este că, în ciuda tuturor intențiilor și scopurilor, sistemul parlamentar existent 94 de ani în Turcia a fost înlocuit cu un sistem prezidențial care nu este limitat de un mecanism de control. Acesta este un aspect ireversibil. (...)

- ***Isis se confruntă cu exodul luptătorilor străini, pe măsură ce "califatul" se prăbușește⁹***

- ***The Guardian***

- ***27.04.2017***

Un număr mare de luptători străini și simpatizanți abandonează statul islamic și încearcă să intre în Turcia, așa cum s-a întâmplat cu cel puțin doi cetățeni britanici și un cetățean american care se înscriu într-un exod care epuizează rândurile grupului terorist.

Stefan Aristidou, de la Enfield din nordul Londrei, soția sa britanică și Kary Paul Kleman, din Florida, s-au predat săptămâna trecută poliției de frontieră turcești după ce au trăit mai bine de doi ani în zone controlate de Isis, au confirmat surse ale The Guardian.

Mai multe zeci de străini au fugit în ultimele săptămâni, cei mai mulți prinși în timp ce încercau să treacă granița, deoarece capacitatea lui Isis de a ocupa teren în Siria și Irakul se prăbușește. Unii - nu se știe câți - se crede că au evitat capturarea și au trecut peste graniță în Turcia. (...)

Aristidou a spus că a călătorit în Siria să se stabilească mai degrabă decât să lupte. Oficialii declară că a recunoscut că a avut domiciliul în Raqqa și al-Bab, ambele fiind centre Isis până când al-Bab a fost recucerit de forțele de opoziție siriene sprijinite de turci la începutul acestui an. A dispărut în aprilie 2015, după ce a zburat la Larnaca. Vecinii au declarat pentru The Guardian că a adoptat islamul cu puțin timp înainte să dispară. (...)

Funcționarii din Turcia și Europa declară că un număr din ce în ce mai mare de ofițeri Isis care s-au alăturat grupului din 2013 au contactat ambasadere lor cu intenția de a se întoarce în țările de origine. Alți membri, mai îndoctrinați, sunt suspectați că intenționează să folosească exodul pentru a se infiltra în Turcia și apoi să călătorească către Europa pentru a căuta răzbunarea pentru califatul care se prăbușește, generând temeri reînnoite cu privire la atacuri pe continent.

⁹ <https://www.theguardian.com/world/2017/apr/26/isis-exodus-foreign-fighters-caliphate-crumbles>

Între aceștia, agențiile de informații occidentale cred că sunt membri proeminenți ai grupului, însărcinați cu operațiuni externe, care s-au alăturat lui Isis plecând din numeroase țări europene, inclusiv Marea Britanie, Franța și Belgia, precum și Australia. Cel puțin 250 de străini care au fost convertiți ideologic se consideră că au fost introduși ilegal în Europa de la sfârșitul anului 2014 până la jumătatea anului 2016, aproape în totalitate prin Turcia, după ce au trecut o frontieră rigidă.

Poliția turcă pretinde că a făcut mai multe arestări la începutul acestui an, spunând că au rupt trasee de contrabandă bine stabilite, unele prin Grecia și altele prin Bulgaria. Cu toate acestea, oficialii de informații din regiune consideră că unele dintre aceste rute rămân viabile, în pofida eforturilor de oprire a acestora.

„Europa trebuie să își păstreze paza”, a declarat Shiraz Maher, director adjunct al Centrului Internațional pentru Studiarea Radicalizării la King's College. „Este probabil ca amenințarea să devină mai acută în lunile și anii ce vor urma, pe măsură ce se vor intensifica presiunile asupra statului islamic”.

Masrour Barzani, cancelar al securității guvernului regional al Kurdistanului din nordul Irakului, a declarat: „Natura luptei împotriva lui Isis se va transforma într-un război de informații. Învingerea lui Isis îi privează militar de teritoriu și îi împiedică să atragă și să recruteze luptători străini. Aceasta, la rândul său, descurajează luptătorii străini să rămână în așa-numitul stat islamic și în cele din urmă vor încerca să scape sau să se predea”.

„Cu toate acestea, amenințarea pe care luptătorii străini o reprezintă în continuare la întoarcerea în țările lor nu trebuie subestimată”. (...)

Până la 30.000 de luptători străini sunt considerați că au trecut în Siria pentru a lupta cu Isis. Guvernul american estimează că până acum 25 000 dintre aceștia au fost uciși. Aproximativ 850 de luptători britanici s-au alăturat lui Isis sau altor grupuri de jihadiști, cum ar fi Frontul al-Nusra și, în unele cazuri, războiului împotriva regimului liderului sirian, Bashar al-Assad. Se crede că aproximativ jumătate dintre acești luptători s-au întors în Marea Britanie și aproximativ 200 au murit.

Maher a spus că o înfrângere militară a lui Isis ar zdrobi capacitatea de recrutare a grupului. „Statul islamic a proiectat un discurs de impuls și de succes”, a spus el. Sloganul lor a rămas și se extinde și mulți tineri au aderat la acesta. Pe măsură ce califatul începe să se prăbușească, același apel pur și simplu nu mai există. Puterea și relevanța au fost diminuate. (...)

II. ECONOMIE ȘI FINANȚE

- ***Trump planifică perceperea unei taxe de impozitare de 15% pentru companiile operate de proprietari***
- ***Michael C. Bender, Richard Rubin***
- ***The Wall Street Journal***
- ***25.04.2017***

Oficiali ai Casei Albe au declarat că președintele Donald Trump, intenționează să dezvăluie o propunere de reducere a impozitelor pe profiturile companiilor americane și de reducere a ratei superioare a impozitului pe așa-numitele întreprinderi pass-through, inclusiv multe companii operate de proprietari, de la 39,6% la 15%.

Domnul Trump intenționează, de asemenea, să includă o reducere fiscală pentru cheltuielile de îngrijire a copilului, similară cu cea pe care a propus-o în timpul campaniei. (...)

Prin reluarea principalelor idei ale planului său de campanie, domnul Trump încearcă să formuleze premisele unei dezbateri fiscale care se va desfășura în cadrul Congresului. Dar anumite părți ale planului său se ciocnesc cu ideile republicanilor, iar partidul său se înrolează la enorma sarcină de a încerca să rescrie codul fiscal abordând cote de avarie privind ratele de impozitare, pensiile fiscale și obiectivele bugetare.

În plus, domnul Trump ar putea avea probleme în a se conforma procedurii Congresului, cunoscută sub numele de reconciliere, care permite un vot al partidului republican în Senat, dar care necesită reglementări pentru a evita creșterea deficitelor bugetare în afara ferestrei bugetului de 10 ani.

- ***De ce lumea este invidioasă pe surplusul comercial german***
- ***www.bild.de***
- ***Kai Weise, Hanno Kautz***
- ***23.04.2017***

„Made in Germany” - această etichetă îi învață pe oameni despre noțiunea de frică! A fost introdusă de britanici în urmă cu 130 de ani pentru a avertiza împotriva reproducerilor ieftine din Germania.

Astăzi, este cea mai bine vândută etichetă din lume, invocând mânia altor puteri economice. Prin urmare, ei instigă opinia publică împotriva Republicii Federale în plină expansiune!

"Foarte, foarte nedrept!", afirmă președintele american Donald Trump despre excedentul comercial german record de 252 de miliarde de euro. Acuzația lui: manipularea monedelor! Potrivit acestuia, Germania a slăbit euro în scopul reducerii costurilor exporturilor și a investit prea puțin.

O privire în culise: În 2016, SUA au cumpărat bunuri cu eticheta "Made in Germany" pentru 107 miliarde de euro, dar în schimb au vândut produse în Germania în valoare de doar 58 de miliarde de euro.

Trump, prin urmare, a semnat un decret care face mai dificil pentru companiile străine să primească contracte guvernamentale. Sloganul său: „Cumpără american!”

Dezaprobară etichetei „Made in Germany” nu cunoaște limite! De asemenea, persistă de ceva vreme și în UE. Italia și Grecia au atacat mult timp guvernul german.

În Franța, Marine Le Pen nu este doar extremistul de dreapta, care cercetează Germania. Candidatul la președinție, Emmanuel Macron, s-a pliat pe acest curent: puterea Germaniei „a devenit intolerabilă”, iar francezii merită o compensație financiară, spune el!

Guvernul german a fost atacat destul! Ministrul Economiei, Brigitte Zypries (SPD) a declarat pentru BILD: „Companiile noastre produc mașini și echipamente de înaltă calitate, achiziționate în străinătate de companii care prețuiesc calitatea. Nu trebuie să ne cerem scuze pentru asta!” Potrivit lui Zypries, critica din ce în ce mai mare din străinătate nu este „validă”.

Începând de astăzi, colegul său de cabinet, Wolfgang Schäuble (CDU), va lupta împotriva acestor acuzații grave în timpul întâlnirilor de primăvară ale Fondului Monetar Internațional (FMI) de la Washington: „balanța comercială și rata de schimb a monedei euro nu erau susceptibile de persuasiune politică. În schimb, au fost rezultatul unor afaceri germane competitive”, a afirmat acesta.

Liderul german al organismelor exportatoare, Anton Börner, a declarat pentru BILD că „Made in Germany” se confruntă cu o concurență zilnică cu alte companii și îi convinge pe cumpărători nu în primul rând prin intermediul politicilor de stabilire a prețurilor, ci prin produse inovatoare, de o calitate excelentă, o fiabilitate excelentă și servicii bune.

În plus, investitorii germani din SUA fac parte din cel mai mare grup de angajatori străini, potrivit Ministerului Federal al Finanțelor. În 2016, 63 miliarde de dolari din capitalul german au fost injectate în economia Statelor Unite.

Șeful Ifo (Institutul pentru Cercetare Economică), Clemens Fuest, a declarat pentru BILD că „excedentele de export germane sunt, de asemenea, surprinzătoare, deoarece societățile germane fac investiții în străinătate și creează locuri de muncă acolo, lucru util pentru țările în cauză. În plus, excedentele se datorează faptului că alte țări, în special SUA, economisesc foarte puțini bani și continuă să acumuleze datorii succesive”.

În ciuda multor zone internaționale de conflict, economia germană a crescut surprinzător de mult în ultimul an.

Cu toate acestea, Germania trebuie să crească din ce în ce mai mult în ceea ce privește investițiile, spune șeful DIW (Institutul German pentru Cercetare Economică), Marcel Fratzscher. Mai ales în privința străzilor și în domeniul infrastructurii digitale: „Excedentele comerciale ridicate sunt în principal o problemă pentru Germania. Problema nu este că Germania exporta prea mult, ci că nu există suficiente investiții”.

Expertul în piețe de marfă, Markus Koch aduce argumente similare: „Moneda Euro slabă ajută, evident, economia Germaniei. Dacă ar exista voință politică la Berlin, excedentele excesive ar putea fi cu siguranță rezolvate. Cetățenii germani ar fi fericiți cu privire la o rată mai

mică a TVA, la fel de mult ca în cazul creșterii salariilor. Ambele măsuri aprind consumul care are un efect favorabil asupra economiei naționale. Datorită lipsei de interes al factorului politic, Schäuble și-a putut permite să se abată de la planul de austeritate, astfel încât să investească mai mult în infrastructura insuficientă".

- ***Problema managementului de cash în economia colaborativă***
- ***Izabella Kamianska***
- ***ftalphaville.ft.com***
- ***28.04.2017***

Pe parcursul ultimilor ani, practicile de muncă în economia colaborativă au declanșat o dezbatere aprinsă privind punctul în care limitele persoanelor fizice autorizate (self-employed) ar trebuie să înceapă și să se sfârșească.

Opinia formată în rândurile criticilor este aceea potrivit căreia corporațiile exploatează această modalitate de înrolare a muncii pentru a economisi bani prin neonorarea drepturilor și beneficiilor care decurg din contractul clasic de angajare. Acest aspect contribuie la un transfer de putere în cadrul contractului social care a fost lovit de decenii de lupta dintre muncă și capital.

Dar mai este un aspect care pare a fi omis în această dezbatere. Se referă la rolul managementului financiar în economia colaborativă. Poate fi luat ca exemplu piața de taximetrie din Marea Britanie.

Companii precum Uber sunt acuzate de concurență neloială de către companiile tradiționale de taximetrie. Dar în cazul pieței din Marea Britanie, această reclamație este puțin exagerată. Taxiurile negre au fost întotdeauna forțate să concureze cu angajații privați și cu mini-taxiurile rivale.

Așadar, s-ar putea ridica întrebarea, de ce este considerată competiția Uber de netolerat din perspectiva contractului de muncă clasic dar nu și din cea a persoanelor fizice independente sau a pieței de mini-taxiuri?

Doi factori îndoieșnici domină.

Primul, cel mai des invocat, se referă la amploarea Uber și la avantajul de capital. Spre deosebire de companiile de mini-taxiuri sau chiar și cele relativ recent centralizate precum Addison Lee, statutul Uber bine finanțat laolaltă cu amploarea pe care a căpătat-o semnifică că poate determina ieftinirea pentru jucătorii tradiționali. Micii jucători locali pur și simplu nu vor fi în stare să reziste cu operații în pierdere ani de zile, și prin urmare nu pot concura.

Al doilea, și posibil cel mai puțin recunoscut factor, asociat transferului de putere prin utilizarea unui dispecerat centralizat pentru operațiunile persoanelor fizice autorizate. Acel dispecerat (Uber în cazul nostru) se întâmplă să fie și un administrator financiar, ceea ce este foarte important.

Într-adevăr, unul dintre motivele pentru care taxiurile negre au fost atât de refractare la a accepta carduri de debit sau de credit ca instrumente de plată a fost că acestea determină costuri adiționale pentru procesarea tranzacțiilor digitale.

Între timp, în zona mini-taxiurilor, granițele sunt și mai transparente, iar determinarea de a accepta plata cash și mai accentuată. (...)

Când vine vorba de sectorul persoanelor fizice autorizate, care se pregătește să-și asume riscul integral de a deține un vehicul - în speță Uber și sectorul de mini-taxiuri - adevărata diferențiere o reprezintă managementul financiar.

Dispeceratul mediu de mini-taxiuri, de exemplu, a oferit șoferilor două tipuri de contracte. Primul este cu taxă lunară fixă pentru serviciile de dispecerat, în timp ce al doilea reprezintă procent din câștiguri. Șoferul își poate selecta cursele în funcție de timpul pe care crede că-l poate alocă. Contractul cu procentaj este de regulă preferat de șoferii cu frecvență redusă.

Dar aici este și diferența. Indiferent de tipul de contract pentru care optează șoferul, ei sunt cei care dețin controlul asupra managementului financiar. Șoferul este cel care colectează banii direct de la pasager. Și tot șoferul este cel obligat să-și stabilească obligațiile cu dispecerul în etapa secundară.

Natura înțelegerii asigură șoferului reprezentarea ca o persoană fizică autorizată de bună-credință (...).

În cazul modelului Uber (și al altor platforme din economia colaborativă), agențiile sunt cele care colectează banii în primă fază și apoi îi distribuie (mai puțin taxele) șoferilor la interval săptămânal.

Probabil mulți nu sesizează o diferență semnificativă, dar nu este așa. Platformele câștigă un avantaj reprezentat de fluxul considerabil de bani în raport cu șoferii. În acest model, nu șoferii achiziționează servicii de la platformele reprezentate prin dispecerate, ci platformele sunt cele care cumpără servicii de la șoferi.

Este o diferență structurală care asigură platformelor un ascendent asupra șoferilor (prin amenințarea reținerii câștigurilor sau mărirea taxelor de impozitare). Este, de asemenea, un cadru care permite furnizorilor de mașini să încheie înțelegeri cu șoferii atunci când au plângeri serioase legate de fluxurile de cash de la Uber.

Din perspectiva creditorului, se transformă fluxul de cash din care ar fi beneficiat în primul rând șoferul, apoi creditorul și apoi dispecerul într-unul în care are de câștigat în primă fază dispecerul, apoi creditorul (potențial) și șoferul abia la sfârșit. (...)

Ce s-ar întâmpla cu platforma Uber (și cu toate numeroasele sale derivate), dacă angajații ar solicita să fie plătiți direct, și nu săptămânal, sau mai degrabă, să aibă o bază brută, decât un salariu sub forma taxelor?

În era modernă a plăților digitale, este greu să ne imaginăm de ce acest lucru nu poate fi aranjat.

Cu toate acestea, este posibil ca acest lucru să nu se realizeze tocmai pentru că circuitul financiar și beneficiile creditului furnizat platformelor prin intermediul structurii de plată amânată, reprezintă cheia atracției și sustenabilității sale.

Cel mai recent raport al RSA, despre economia colaborativă, este primul care indică schimbările de putere ale angajatorului / angajatului în legătură cu structura de gestionare a numerarului: „Permite schimbul veritabil de tip peer-to-peer prin descentralizarea platformelor sau

eliminarea intermediarii"; cu alte cuvinte, elimină intermediarul, care se întâmplă să fie compania din spatele unei platforme tehnologice.

Printr-un „registru de încredere”, platformele bazate pe „blockchain” creează un Registru public al tranzacțiilor și facilitează plățile directe între angajați și clienți. Nu se percepe niciun comision deoarece platforma este gestionată în mod colaborativ.

Cu toate acestea, raportul ar trebui să fie apreciat pentru recunoașterea faptului că tehnologia „blockchain” a fost afectată în ultimul an și că există o limitare semnificativă a aplicării sale în domeniul economiei colaborative. Cea mai mare dintre acestea se referă la faptul că intermediarii oferă mai multe beneficii decât servicii de plată. O soluție complet descentralizată ar pierde furnizarea de servicii specializate din domeniul marketingului, ICT și administrație, managementul fluxurilor, promovarea, relațiile publice și problemele generale. Așa cum remarcă RSA: "Există întrebări persistente, de exemplu, despre modul în care platformele bazate pe „blockchain” vor dezvolta o infrastructură mai largă de sprijin pentru utilizatori, în timp ce alte platforme le-au stabilit până acum".

III. ENERGIE

- ***Discuția despre „platforma digitală de petrol” poate fi puțin prematură***
- ***The Economist***
- ***06.04.2017***

Sună ca un salt spectaculos pentru inginerie. Angajații Royal Dutch Shell din Calgary, Canada, au forat recent un puț la Vaca Muerta, Argentina, la o distanță de 10.000 km. De fapt, inginerii companiei petroliere anglo-olandeze folosesc computerele pentru a face ceea ce ei numesc „foraj virtual”, pe baza cunoștințelor lor despre Fox Creek, un pat de șisturi în Alberta, care are caracteristici geologice similare cu cel mai mare depozit de argilă din Argentina. Au folosit datele în timp real trimise de la o instalație din Vaca Muerta pentru a proiecta puțul și a controla viteza și presiunea găurii. La a doua încercare, au terminat studiul pentru 5,4 milioane dolari, în scădere de la 15 milioane de dolari acum câțiva ani. „Este cel mai ieftin lucru pe care l-am forat în Argentina”, spune Ben van Beurden, director executiv al Shell.

Shell nu este singura care recurge la inginerii informatice alături de geologi, în încercarea de a reduce costurile într-o eră de prețuri moderate ale petrolului. Industria în ansamblul său se trezește prin faptul că digitizarea și automatizarea au transformat alte industrii, cum ar fi comerțul și industria prelucrătoare, iar ea a fost lăsată în urmă.

Firmele de tehnologie și consultanță bat pe la ușile lor oferind concepte atrăgătoare precum „platforma digitală de petrol” și „câmpul petrolier al viitorului”. Unii susțin că îmbrățișarea tehnologiilor digitale ar putea fi următorul mare pas după revoluția șisturilor care a început să transforme producția de petrol și gaze în America cu un deceniu în urmă. (...)

Odată, Big Oil se afla în fruntea digitizării, inaugurând utilizarea datelor seismice 3-D și a supercomputerelor pentru a găsi resurse. Dar prioritățile s-au schimbat, mai ales în decursul ultimului deceniu, când prețul petrolului a crescut peste 100 de dolari pe baril, iar obiectivul principal

a fost acela de a găsi mai multe rezerve, indiferent de cost. Noua tehnologie Whizzy a ocupat locul doi.

Ulrich Spiesshofer, directorul executiv al ABB, o companie de tehnologie suedezo-elvețiană, spune că industria petrolieră utilizează în activitățile de explorare doar 5% din datele seismice pe care le colectează. În timpul producției de petrol, mai puțin de 1% din datele dintr-o platformă petrolieră ajung la persoanele care iau decizii, consideră consultantul McKinsey.

Procesul de extracție a petrolului și gazului este considerat cel mai potrivit pentru digitizare și automatizare. Forarea are loc adesea la distanțe de ordinul milelor în rocile de sub nivelul mării, unde dispozitivele de forare și țevile de foraj pot fi sparte sau blocate, ceea ce oprește activitatea pentru perioade lungi de timp. Baker Hughes, o firmă de servicii petroliere, a dezvoltat recent ceea ce se numește primul burghiu automat, capabil de autoreglare în funcție de natura rocii. McKinsey afirmă că roboții submarini sunt, de asemenea, destinați remedierii problemelor.

La suprafață, eforturile sunt în curs de a reduce numărul de oameni pe platformele petroliere, contribuind la îmbunătățirea siguranței într-o industrie periculoasă. James Aday, un veteran în activitatea de forare, acum angajat al firmei de consultanță Wood Mackenzie, afirmă că pe platforma de foraj automatizarea nu este nouă. Alții spun că mai multe platforme sunt controlate de la semi-distanță; în Golful Mexic, inginerii din Houston folosesc date în timp real de la platformele petroliere pentru a lua decizii, reducând costurile de transport al acestora cu elicopterul spre platforme. „Scopul este de a aduce datele la experți, nu pe experți la date”, spune Peter Zornio de la Emerson, o firmă de automatizare. „Există un stimulent uriaș pentru a scoate oamenii și elicopterele de pe platformă”.

Utilizarea mai largă a datelor, a senzorilor și a automatizării va produce noi provocări pentru industrie. Va fi necesară o specializare în securitate cibernetică - platformele petroliere sunt infrastructuri critice - și investesc în modalități de prevenire a furtului de date. (...)

În ceea ce privește posibilitatea ca forța de muncă să scadă în întreaga industrie în era digitală, în cele din urmă geologii și inginerii consideră că tehnologia nu-i va lăsa fără locuri de muncă, deoarece producția de petrol este artă, precum și știință. Nu va fi probabil ca start-urile tehnologice să depășească barierele la intrare - cum ar fi cerințele de capital ridicate - care protejează operatorii actuali. Dar ele adaugă un sens, născut din revoluția șisturilor, că inovația va face petrolul și gazele mai accesibile și că zilele în care petrolul a fost considerat o resursă rară sunt de mult dispărute.

IV. NOUA REVOLUȚIE TEHNOLOGICĂ

• ***Întreprinderile cu capital de risc utilizează sistemul Big Data pentru noi descoperiri / Un grup mic de firme speră să folosească analizele pentru a obține un avantaj față de mulțime***

• ***Alexander Davis***

• ***24.04.2017***

Computerele sunt în plină ascensiune pe Wall Street. Acum, unii investitori în start-up-uri din Silicon Valley conferă analizelor de Big Data un rol proeminent în arena capitalului de risc.

În ultimii ani, un mic grup de firme aflate în curs de dezvoltare a încercat să modifice arta capitalului de risc și să o transforme mai mult într-o știință. Ei se bazează pentru a-și ghida investițiile, în diferite grade, pe ceea ce reprezintă, pentru industria lor, noile utilizări ale softurilor și sistemelor de Big Data.

Firma SignalFire, lansată la San Francisco în 2015, lansează în timp real o gamă largă de baze de date patentate pentru a identifica obiectivele de investiții și pentru a sprijini dezvoltarea lor. Correlation Ventures aduce analize de date patentate și computere predictive în luarea deciziilor privind aderarea la tranzacții în calitate de co-investitor. NFX Guild, o firmă de investiții care are și un accelerator pentru start-up-uri, rulează software în cloud, care îl poate ajuta pe noul său producător să găsească noi investitori.

Folosirea celei mai noi tehnologii pentru a găsi cele mai bune oferte și pentru a ajuta companiile să crească poate face ca investitorii de risc să iasă din mulțime.

„Câteva zile de avantaj pot însemna diferența dintre câștigarea și pierderea unei afaceri”, spune Chris Farmer, șeful Executivului SignalFire. (...)

În unele privințe, această dorință de a automatiza părțile esențiale ale investiției în capitalul de risc reflectă recunoașterea de către Wall Street a faptului că aceste computere fac anumite lucruri nu numai mai repede, dar și mai bine decât oamenii atunci când vine vorba de răsfoirea unor seturi de date gigantice.

BlackRock Inc., cel mai mare manager de bunuri din lume, a concediat de curând o parte din colecții de acțiuni, în condițiile în care algoritmica și alte tranzacții computerizate revoluționează industria valorilor mobiliare. (...)

În Silicon Valley, SignalFire utilizează software-ul, știința datelor și analiza datelor într-un efort de a capta randamente superioare pentru investitorii săi, atât prin alegerea companiilor potrivite pentru a investi cât și pentru a le ajuta să prospere. Primul fond de 53 de milioane de dolari al companiei intenționează să facă 35 de investiții și se află la jumătatea drumului.

Cu foști experți Google și Yahoo care le-a pregătit personalul, cei de la SignalFire spun că găsesc oportunități de investiții prin urmărirea a milioane de surse de date în timp real, cum ar fi monitorizarea fluxurilor de capital în start-up-uri și mișcările angajaților-cheie. Pentru a obține cunoștințe utile, SignalFire și-a acumulat propriile seturi de date despre aspecte cum ar fi modul în care companiile reacționează la concurență, cât de mulțumiți sunt angajații lor și cum performanțele lor se sincronizează cu cele ale colegilor lor.

În cele din urmă, spune domnul Farmer, observarea unei oportunități unice de investiții este încă un talent uman - dar analiza datelor pe care firma lui o face îi ajută pe cei mai buni candidați să se distingă mai mult. „Folosim tehnologia noastră pentru a înarma oamenii cu puteri de detectare a anomaliilor supraomenești”, spune el.

SignalFire utilizează, de asemenea, o abordare similară pentru a-și ajuta start-up-urile să rezolve o problemă tot mai prezentă pentru fondatorii din Silicon Valley: găsirea și atragerea de talente. Firma monitorizează și analizează date despre potențialii angajați, cum ar fi

mișcările de carieră și realizările lor, pentru a ajuta companiile de portofoliu să recruteze stele în ascensiune.

Partenerii de la Correlation Ventures au introdus modele de calculatoare pentru a-i ajuta să ia decizii rapide de investiții, astfel încât firma să se poată poziționa ca un co-investitor ideal. (...)

Correlation (Corelația), care și-a închis primul fond în 2012, garantează o decizie de investiție în termen de două săptămâni, și nu are niciodată un loc în conducere. Abordarea firmei este menită să obțină profituri solide și să atenueze riscul, făcând zeci de investiții în fiecare an în toate sectoarele și etapele de investiții, spune David Coats, director general. Firma are birouri în Palo Alto, California, San Diego și New York.

Dl. Coats spune că abordarea bazată pe date corecte de la Correlation folosește analize patentate și modelare predictivă pentru a culege semnale pozitive sau negative de investiții pentru un ocean de opțiuni de investiții - o oportunitate de piață promițătoare pentru un start-up, de exemplu, sau semne îngrijorătoare de ardere excesivă de numerar.

Abordarea Correlation este similară cu analiza statistică amplă și profundă a jucătorilor de baseball și a situațiilor de joc care au devenit o problemă pentru echipele profesionale. Semnalele pe care Correlation le cântărește în luarea deciziilor sunt asemănătoare cu analizarea în detaliu a dinamicii canalelor și loviturilor speciale în anumite situații de joc sau chiar în anumite condiții meteorologice, spune Coats, iar firma are o sumă mare de date pentru a produce aceste semnale.

„Baza de date conține detalii pentru zeci de mii de finanțări istorice cu rezultatele asociate”, spune Coats. „Aceste volume oferă un corp de învățare mai mult decât suficient pentru modelele bazate pe analiza predictivă”.

„În cazul în care teza noastră se susține,” spune dl. Coats, „portofoliul nostru va fi orientat spre rezultatele mai favorabile”.

Cu toate acestea, este totuși devreme pentru Correlation, care recent a ridicat al doilea fond la 200 de milioane de dolari, pentru a spune cât de bine funcționează formula. Din cele 121 de companii în care a investit primul fond al companiei, majoritatea se află încă în stadii incipiente de dezvoltare; câteva au generat venituri pentru investitori, deoarece au fost dobândite sau publicate, iar aproximativ o duzină au dat faliment sau au încetat să mai lucreze.

Și dacă întreprinderile de risc care îmbrățișează analizele informatice reușesc?

Automatizarea, prin definiție, scoate omul din proces. Deci este coridorul de capital de risc al Silicon Valley de-a lungul Sand Hill Road, în pericol de a deveni un oraș fantomă? Chiar și dl Coats spune că nu speră la asta. Modelarea predictivă poate fi puternică, spune el, dar pentru principalii investitori, judecata „internă” umană este de neînlocuit.

- ***Societatea de tip „zbor în orb” - impactul roboților asupra locurilor de muncă***
- ***Richard Waters***
- ***Financial Times***

- **13.04.2017**

Studiul solicită parteneriate cu companiile digitale pentru a înțelege schimbările în domeniul ocupării forței de muncă.

„Un vid de informare despre impactul masiv al robotizării și al inteligenței artificiale a lăsat guvernele să fie prost poziționate pentru a răspunde la schimbările viitoare în ocuparea forței de muncă”, spun doi profesori americani care au coordonat un amplu studiu pe această temă.

Avertizarea solicită un nou parteneriat cu companii digitale precum Uber și LinkedIn, care devin rapid depozite ale informațiilor necesare pentru a înțelege modul în care se schimbă locul de muncă. „Având în vedere ritmul schimbării în economie, într-adevăr, se zboară în orb”, a declarat Erik Brynjolfsson, profesor la Institutul de Tehnologie din Massachusetts și co-autor al raportului.

Profesorul Brynjolfsson a fost unul dintre primii care a avertizat cu privire la riscul pe care robotica avansată și AI îl reprezintă pentru multe dintre locurile de muncă, într-o carte pe care a co-autorizat-o numită *The Second Machine Age*. El a fost mai puțin apocaliptic decât alții care au prevăzut sfârșitul locurilor de muncă, argumentând în schimb că multe dintre acestea se vor schimba și vor fi create altele noi.

Tom Mitchell, profesor de inginerie mecanică la Universitatea Carnegie Mellon face apel la guverne să construiască o nouă infrastructură de colectare a datelor, în unele cazuri să intercepteze surse private de informații care există deja. „Ironia vârstei noastre de informare este că, în ciuda inundațiilor cu date online, factorii de decizie adesea nu dispun de informații relevante în timp util”.

Potențialele noi surse includ informații deținute de companii precum Uber care oferă o mai bună înțelegere a condițiilor lucrătorilor „contingenți” care depind de noile platforme digitale de lucru. Anchetele oficiale privind ocuparea forței de muncă nu pun întrebările necesare pentru a înțelege această forță de muncă nouă și în creștere rapidă, a afirmat profesorul Brynjolfsson.

Alte surse de informare utile includ rețelele profesionale LinkedIn și site-urile de locuri de muncă, care ar putea fi utilizate pentru a construi o imagine mai bună a competențelor solicitate, în condițiile reducerii locurilor de muncă ca urmare a automatizării, precum și unde apar noi oportunități. (...)

De asemenea, solicită guvernelor să utilizeze tehnicile de gestionare bazate pe date comune în sectorul privat pentru a afla cum să răspundă cel mai bine la preconizata întrerupere a ocupării forței de muncă. Acestea includ utilizarea testării „A / B” a opțiunilor alternative pentru a face mici încercări de noi politici sociale destinate să contracareze impactul automatizării, înainte de a le extinde la populații întregi.

V. UNIUNEA EUROPEANĂ

- ***Banca Centrală Europeană „politizată” ar trebui să se retragă din troică, avertizează Transparency International***
- ***Mehreen Khan***

- ***fragment din Financial Times, Traducere neoficială***
- ***28 martie 2017***

Banca Centrală Europeană (BCE) a luat decizii cu un caracter politic în timpul crizei zonei euro și ar trebui să se retragă din troica de monitorizare a creditorilor internaționali, conform organizației anti-corupție Transparency International.

În urma unei revizuirii majore a acțiunilor Băncii centrale, desfășurate în cooperare cu oficialii BCE, raportul a constatat că Banca centrală a ajuns într-un punct critic, întrucât aceasta s-a transformat rapid într-o „forță dominantă în guvernarea economică europeană” în timpul măsurilor de salvare a băncilor și măsurilor de politici monetare de urgență aplicate în ultimii șapte ani. „Cadrul de răspundere al BCE nu este potrivit pentru decizii politice de o asemenea amploare, luate de consiliul guvernatorilor”, scrie în raportul lui, Benjamin Braun, economist de la Universitatea Harvard.

Ca parte a recomandărilor sale, Transparency International (TI) a îndemnat BCE să nu mai facă parte din troica creditorilor, care mai include Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, în cadrul unor acțiuni viitoare de salvare bancară și să facă publice toate deciziile și avizele sale.

Avertizările vin în contextul în care BCE și-a asumat, în ultimii ani, competențe sporite cu scopul de a reglementa sistemul bancar din zona euro, iar autoritățile UE se pregătesc, anul acesta, de recapitalizarea internă (bail-in) a celei mai vechi bănci a Italiei, Monte dei Paschi (MpS). BCE face parte, de asemenea, din grupul de creditori implicați în ajutorul financiar internațional acordat Greciei. În temeiul tratatelor UE, BCE are un mandat limitat, dar strict, de a asigura „stabilitatea prețurilor”, care a fost interpretată ca o țintă a inflației de puțin sub 2%.

Totuși, Transparency International a avertizat că această independență sacrosantă a permis BCE „un nivel extraordinar al marjei de manevră” pentru a lua decizii semnificative în tipul crizei zonei euro care au afectat întâi Irlanda, Portugalia și Grecia în anul 2010, ca apoi să se extindă în Spania și Cipru în anii următori.

Acestea includ scrisori „secrete” trimise de către bancă guvernelor Spaniei și Italiei, făcând clar faptul că programul BCE de achiziție al obligațiunilor era condiționat de eforturi de reformă economică și de decizia de a elimina finanțarea obișnuită pentru băncile grecești, ca urmare a alegerii guvernului Syriza, la începutul anului 2015. Asemenea episoade au evidențiat „tensiunea considerabilă asupra cadrului instituțional, care susține excluderea parțială a BCE de la principiul responsabilității democratice”, este menționat în raport.

Asumat de către BCE, acest rol important, prin care aceasta a făcut presiuni asupra guvernelor și sistemelor financiare, riscă să se repete în „viitoarele negocieri cu Grecia și cele pentru recapitalizarea creditorului italian Monte dei Paschi di Siena, care amenință stabilitatea fragilă a zonei euro”, s-a mai consemnat în raport.

Guvernul Italiei a criticat deja rolul BCE în cadrul salvării MpS, după ce instituția de supraveghere a băncii centrale a crescut deficitul de capital proiectat de la 5 miliarde de lire la 8.8 miliarde de lire la finalul anului trecut. BCE a fost forțată să facă publice agendele membrilor Consiliului de guvernare după ce reprezentanți de top ai Băncii centrale au fost criticați pentru că s-au întâlnit cu bancheri și manageri de active cu câteva ore înainte de a se adopta decizii majore în materie de politici.

Decizia a fost comentată și de către TI. Rolul acesteia în salvările bancare a fost, de asemenea, pus sub semnul întrebării. În 2015, fostul președinte al BCE Jean-Claude Trichet a apărut în fața unei comisii parlamentare în Irlanda, unde a respins ideea că a ordonat guvernului să salveze sistemul financiar cu orice preț. Ca parte a celei de-a treia acțiuni de salvare, guvernul actual al Greciei a îndemnat BCE să includă țara în cadrul măsurilor de relaxare cantitativă ale zonei euro pentru a reduce povara asupra economiei. Dar Banca centrală a declarat că nu își va lua riscul de a cumpăra obligațiuni grecești înainte de a dispune de asigurări cu privire la sustenabilitatea datoriei.

Pentru a evita „devierea misiunii” și alte interferențe politice, raportul a îndemnat BCE să dobândească mai întâi acordul șefului Eurogrup (care reunește miniștrii de finanțe din zona euro) și al Parlamentului European, înainte de a face solicitări guvernelor în schimbul sprijinului său financiar. Președinte BCE, Mario Draghi a salutat recomandările Transparency International, dar a adăugat că unele dintre acestea depășesc mandatul instituției și obligațiile acesteia, astfel cum au fost stabilite în tratatele zonei euro. „Este datoria instituțiilor europene să își consolideze în continuare legitimitatea, atât prin consolidarea responsabilității democratice, cât și demonstrând că acestea își îndeplinesc obiectivele care le-au fost încredințate”, a declarat DI Draghi.

- ***Renaud de Kerpoisson: "controlul volatilității prețurilor depinde de formarea profesională."***
- ***Éric de La Chesnais***
- ***Le Figaro***
- ***3 aprilie 2017***

Renaud de Kerpoisson, președintele ODA (societate de consultanță privind cererea și oferta agricolă) explică modul în care modificările aduse de Politica agricolă comună (PAC) au expus progresiv întreprinderile la regulile pieței. ODA este o societate de formare, analiză și consiliere profesională care realizează mai mult de 6 din cele 10 programe de formare profesională din Franța privind problemele volatilității prețurilor agricole.

Phil Ogan, comisarul european pentru agricultură și dezvoltare rurală a constituit acum un an, după ce s-a confruntat cu crize agricole succesive, un grup de lucru (grupul de lucru pentru piața agricolă) care să formuleze recomandări pentru elaborarea viitoarelor politici publice. Obiectivul este de a îmbunătăți situația producătorilor deoarece Comisia nu a preconizat să scoată piețele agricole europene din contextul global.

Dintre cele 7 subiecte studiate de către grupul de lucru, au rezultat 3 teme importante: instrumentele de gestionare a riscurilor, piața la termen și transparența piețelor. La toate aceste teme, grupul de lucru a recomandat cursuri de specializare pentru producători.

„Există mai multe chestiuni care afectează activitatea întreprinderilor agricole: ecologizarea, digitalizarea, așteptările sociale (...)” afirmă Christiane Lambert, președintele interimar al FNSEA

și al Vivea, organismul comun de formare profesională agricolă. În prezent, o provocare în plus care afectează în mod direct în marja și venitul fiecărui agricultor este volatilitatea prețurilor.

Decuplarea ajutoarelor din anul 2003 a obligat întreprinderile agricole europene, inclusiv pe cele franceze, să facă față în mod individual provocărilor pieței, aferente intrărilor de achiziții și aferente ieșirilor de valorificare a producției animale sau vegetale proprie. De atunci, agricultura, dar mai ales agricultorii, trec prin crize succesive.

De fapt, astfel cum a fost menționat în ultimul raport de activitate al AGPB (Adunarea generală a producătorilor de grâu), „gestionarea riscurilor a devenit o preocupare principală pentru viitor”, iar în gestionarea riscului, există un element-cheie: riscul de preț. În prezent, toată lumea este de acord în acest sens. Xavier Beulin (membru al Euronext), cu puțin timp înainte să moară, a invocat necesitatea dezvoltării unor noi piețe la termen pentru a permite o mai bună gestionare a riscurilor de preț din diferite sectoare.

Obiectivul inițial al Comisiei Europene a fost de a căuta modalități de stabilizare a veniturilor producătorilor pe o piață volatilă. Din activitatea grupului de lucru au reieșit recomandări pentru o mai bună poziționare a agricultorului în sectorul respectiv. În raportul său, publicat în toamna acestui an, prima recomandare importantă este de a „depune eforturi suplimentare pentru creșterea gradului de conștientizare și de formare în gestionarea riscului de preț”.

Sindicatul „Coordination Rurale”, care a realizat recent un sondaj cu ocazia Salonului pentru agricultură, confirmă că „agricultorii intervievați au puține cunoștințe despre piața de import/export a produselor lor (...) De exemplu, ei nu știu că 90% din volumul de cereale este destinat continentului african. Majoritatea celor intervievați nu au conștientizat faptul că, în ultimii ani, Ucraina transferă în mare parte excedentul de cereale pe piața europeană. De exemplu, în ce fel poate reacționa un agricultor la o informație privind deprecierea monedei egiptene sau privind introducerea unei taxe la importul din India, dacă acesta nu are un nivel minim de cunoștințe ?

„Formarea profesională este esențială pentru bărbați și femei antreprenori într-un context care mai mult ca oricând se reformează din ce în ce mai repede, utilizează tehnologii moderne, necesită cunoștințe și măsuri noi”, toate aceste informații regăsindu-se în raportul Vivea din 2015.

În domeniul gestionării riscurilor de preț, ODA a făcut de aproape 20 de ani o muncă de pionierat. „Fără să menționăm agricultorii, studenții, profesioniștii, jurnaliștii... pe care i-am inițiat, noi am format peste 13000 de agricultori prin intermediul unor sesiuni cu durata de 3 zile.”

„Dar nu doar această formare prin sesiuni de 3 zile a permis agricultorilor să evalueze volatilitatea prețurilor. De-a lungul timpului ODA s-a bazat pe proximitatea echipelor sale. Prin întâlniri periodice de grup, ne instruiți în mod constant membrii noștri. Le oferim posibilitatea unei treceri treptate de la „cunoștințe” la „competențe”. Le furnizăm instrumente educaționale solide și adecvate, dezvoltate de-a lungul anilor. Cursurile noastre sunt conduse de consultanți care cunosc contextul local” a adăugat Didier Nedelec, director general al ODA. Formarea profesională în gestionarea riscului de preț este cu atât mai importantă, cu cât această disciplină nu este predată în școli.

În acest context, Louis Verhaeghe, responsabil de programele de formare, este mândru să precizeze faptul că: „de-a lungul timpului, ODA a dezvoltat o gamă largă de cursuri care au variat de la cele de inițiere în domeniul piețelor și de perfecționare privind piața la termen, la cele privind acordurile comerciale (cele mai recente), fără să ometem cursurile de formare continuă din cadrul cluburilor noastre. În plus, prin această metodă de punere în aplicare în cadrul clubului, împreună

cu consultanții noștri ODA, agricultorii trec mai repede de la stadiul de cunoaștere la cel de competențe”.

În mod surprinzător, într-o primă etapă, cursurile de formare nu se concentrează pe piețe sau pe piețe la termen, ci pe aspectele concrete de funcționare, costurile de operare, situația financiară, obiectivele sale. Nu este nevoie de schimbarea agenției de depozitare pentru a-și îmbunătăți marjele. În plus, stagiarilor care se îndreaptă spre piețele la termen sunt precauți și utilizează aceste instrumente treptat. Ei vor continua să furnizeze o parte din recoltă la un preț mediu ca o formă de repartizare a riscurilor.

Cifrele publicate în raportul Vivea pentru 2015 aduc o provocare: 93% dintre stagiarilor consideră că aceste cursuri au contribuit la dobândirea de noi competențe/cunoștințe și 63% declară că și-au modificat practicile ulterior.

În pofida sprijinului oferit de Vivea, anumiți agricultori consideră că investiția de 100 sau 200 euro, este o sumă prea costisitoare pentru a investi în formare. Renaud de Kerpoisson răspunde la această remarcă print-un citat împrumutat de la Abraham Lincoln: „În cazul în care considerați că educația este scumpă, încercați ignoranța.”

- ***Decodificarea Orientărilor pentru negocierile privind Brexit***
- ***Alex Barker și Martin Stabe***
- ***Financial Times***
- ***31martie 2017***

În data de 29 martie 2017, Consiliul European a primit o notificarea din partea prim-ministrului Theresa May privind declanșarea procedurii prevăzute la articolul 50 și demararea negocierilor legate de retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană.

Consiliul European a elaborat proiectul său de orientări care definește cadrul negocierilor Brexit și care reprezintă răspunsul politic al UE la notificarea Regatului Unit și începerea procesului de ieșire a Regatului Unit din UE. Proiectul de orientări privind Brexit-ul a fost propus celor 27 de lideri din UE, în data de 31 martie 2017. Aceste orientări, aprobate la cel mai înalt nivel, privind retragerea Regatului Unit vor ghida Comisia Europeană în elaborarea detaliată a mandatului pentru negocieri.

DI Tusk [a schițat principalele elemente](#) ale propunerii în cadrul conferinței de presă pe care a susținut-o în data de 31 martie 2017, în Malta. Propunerile considerate drept fundamentale și care vor fi susținute cu fermitate sunt următoarele:

- prevenirea creării unui vid juridic pentru întreprinderi care ar decurge din faptul că, după Brexit, legislația UE nu se mai aplică Regatului Unit;
- asigurarea că Regatul Unit respectă toate angajamentele financiare și obligațiile pe care și le-a asumat în calitate de stat membru;
- căutarea unor soluții creative și flexibile cu scopul de a evita o frontieră strict controlată între Irlanda de Nord și Irlanda.

În introducere, documentul stabilește obiectivul general al Uniunii în cadrul acestor negocieri și anume acela de a apăra interesele UE, ale statelor sale membre, ale cetățenilor și întreprinderilor din UE. Se dorește reducerea la minimum a incertitudinii și perturbărilor cauzate de decizia Regatului Unit de a se retrage din UE pentru cetățenii, pentru mediul de afaceri și pentru statele membre ale UE, propunându-se o abordare în mai multe etape, cu accentul inițial pe o retragere ordonată.

Aceste orientări abordează: **principiile de bază, elementele pentru o abordare etapizată a negocierilor, un acord pentru o retragere ordonată, aspecte preliminare pentru viitoarele relații dintre UE și Regatul Unit și principiul cooperării loiale.**

▪ **PRINCIPIILE DE BAZĂ**

UE își reiterează dorința ca, pe viitor, să existe un parteneriat apropiat cu Regatul Unit. Orice acord care va fi încheiat cu Regatul Unit ca țară terță va trebui să se bazeze pe un echilibru între drepturi și obligații. Accesul la piața unică necesită acceptarea tuturor celor patru libertăți. În acest context, Consiliul European salută recunoașterea de către guvernul britanic a faptului că cele patru libertăți ale pieței unice sunt indivizibile.

COMENTARIU

Regatul Unit nu se poate aștepta să negocieze un acord favorabil, care să mențină avantajele aderării și să aibă obligații mai puțin stricte.

Negocierile în temeiul articolului 50 TUE se vor desfășura într-un singur pachet. În conformitate cu principiul conform căruia „nimic nu este convenit până când nu este convenit totul”, aspectele particulare nu pot fi stabilite separat.

COMENTARIU

Regatul Unit și UE vor semna termenii de retragere la sfârșitul negocierilor. Atunci când se va ști cât de mult s-a progresat în cadrul discuțiilor comerciale, poziția Regatului Unit poate anula eventualele concesiuni din primele etape ale discuțiilor. Totuși, se va putea afla în situația în care singura alternativă este o ieșire dură, fără acorduri viitoare.

Uniunea va aborda negocierile cu poziții unificate și va dialoga cu Regatul Unit exclusiv prin canalele stabilite, orientări și prin directivele de negociere. Pentru a nu submina poziția Uniunii, nu vor exista negocieri separate între statele membre și Regatul Unit cu privire la aspectele legate de retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană.

COMENTARIU

UE pune accent pe unitate și își exprimă îngrijorarea cu privire la eventualele încercări ale Regatului Unit de a aborda anumite state pentru a-și proteja proprii cetățeni sau interesele comerciale. În acest context, Uniunea se angajează să negocieze într-un mod coerent, prin intermediul Comisiei Europene. Însă, o mare parte din aspectele privind Brexit intră sub incidența competențelor naționale, mai degrabă decât la nivelul UE.

▪ **ABORDAREA ETAPIZATĂ A NEGOCIERILOR**

Principalul obiectiv al negocierilor va fi să se asigure retragerea ordonată a Regatului Unit, astfel încât să se reducă incertitudinea și, în măsura posibilului, să se reducă la minimum perturbările provocate de această schimbare bruscă. Consiliul European va monitoriza îndeaproape progresele înregistrate și va stabili momentul în care progresele sunt suficiente pentru a permite trecerea negocierilor în etapa următoare.

COMENTARIU

Înainte ca liderii UE să autorizeze înaintarea discuțiilor pentru a se ajunge la viitorul relațiilor comerciale, Regatul Unit trebuie să convingă că au fost făcute „progrese suficiente” cu privire la costurile ieșirii și la drepturile cetățenilor. Nu este definit termenul de „progrese suficiente”, liderii UE vor conveni în unanimitate că sunt suficiente progrese.

Deși un acord privind o viitoare relație între Uniune și Regatul Unit ca atare nu poate fi finalizat și încheiat decât atunci când Regatul Unit devine o țară terță, articolul 50 din TUE impune să se țină cont de condițiile de retragere în cadrul viitoarelor relații ale Regatului Unit cu Uniunea. Este necesară identificarea unei înțelegeri generale asupra cadrului viitoarei relații pe parcursul unei a doua etape a negocierilor, în temeiul articolului 50 din TUE.

COMENTARIU

UE declară că nu este în măsură să intre pe deplin în cadrul negocierilor comerciale cu Regatul Unit. În temeiul articolului 50 nu se poate discuta decât retragerea și un „cadru pentru relațiile viitoare”. Pentru a se stabili un acord comercial va fi nevoie de un alt mandat, pe un alt temei juridic, cu reguli de vot și proceduri diferite. Statele membre au o influență mai mare asupra unor acorduri comerciale. În cazul în care desfășurarea negocierilor cu UK decurge lin este posibilă și stabilirea prevederilor comerciale, informal, înainte ca formalitățile legale să fie îndeplinite.

În măsura în care este necesar se pot stabili măsuri tranzitorii care sunt în interesul Uniunii și, după caz, să se ofere pasaje către cadrul previzibil al viitoarei relații din perspectiva progreselor înregistrate.

COMENTARIU

UE încearcă să găsească soluții pentru perioada de tranziție. Este posibil ca UE să prelungească aplicarea unor norme, pentru a se evita problemele de stabilitate financiară sau pentru a se evita oprirea traficului aerian.

Orice astfel de dispoziții tranzitorii trebuie să fie clar definite, limitate în timp, și să facă obiectul unor mecanisme eficiente de execuție. Dacă se va lua în considerare o prelungire limitată în timp a acquis-ului Uniunii, aceasta va necesita aplicarea instrumentelor și structurilor existente ale Uniunii referitoare la reglementare, buget, supraveghere, chestiuni judiciare și asigurarea aplicării dispozițiilor.

COMENTARIU

O ieșire treptată din piața unică va însemna ca UK să accepte toate obligațiile asociate calității de stat membru. Aceasta poate presupune adoptarea unor noi norme europene, chiar și atunci când ele se schimbă, acceptarea dreptului Comisiei Europene de a verifica dacă respectivele norme sunt aplicate în mod corect, plata unor contribuțiile bugetare.

Termenul de doi ani prevăzut la articolul 50 din TUE se încheie la data de 29 martie 2019.

▪ ACORD PRIVIND CONDIȚIILE PENTRU O RETRAGERE ORDONATĂ

Prioritatea negocierilor va consta în convenirea unor garanții reciproce pentru protejarea statutului și a drepturilor care decurg din dreptul UE la data retragerii în ceea ce îi privește pe cetățenii Uniunii Europene și ai Regatului Unit, precum și pe familiile lor, afectați de Brexit. Astfel de garanții trebuie să fie efective, aplicabile, nediscriminatorii și cuprinzătoare, incluzând dobândirea dreptului de ședere permanentă după o perioadă neîntreruptă de ședere legală de cinci ani. Cetățenii ar trebui să își poată exercita drepturile prin proceduri administrative accesibile și simple.

COMENTARIU

Aceste prevederi conțin o serie de condiții de negociere dificile pentru Regatul Unit. În primul rând, acesta menționează că data de retragere, 29 martie 2019, reprezintă și data limită de aplicarea a drepturilor cetățenilor. UE nu va accepta ca Regatul Unit să folosească data de notificare, 29 martie 2017, ca termen limită.

De asemenea, părăsirea Uniunii de către Regatul Unit va avea un impact asupra întreprinderilor din UE care au relații comerciale cu Regatul Unit și își desfășoară activitatea pe teritoriul acesteia, precum și asupra întreprinderilor din Regatul Unit care au relații comerciale cu Uniunea și își desfășoară activitatea pe teritoriul acesteia.

O înțelegere financiară unică ar trebui să asigure respectarea atât de către Uniune, cât și de către Regatul Unit a obligațiilor care decurg din întreaga perioadă a apartenenței Regatului Unit la Uniune. Înțelegerea ar trebui să reglementeze toate angajamentele.

COMENTARIU

Odată ce Regatul Unit va ieși din UE își va pierde beneficiile aduse de un număr mare de acorduri comerciale încheiate în numele său de către UE. Totodată, au fost încheiate și alte tipuri de acorduri precum cel care stabilește obiectivele obligatorii de reducere a emisiilor de dioxid de carbon. În acest sens, UE a declarat că dorește ca Regatul Unit să își îndeplinească aceste angajamente și după ieșire și solicită „o posibilă abordare comună” în gestionarea aspectelor juridice legate de ieșirea Regatului Unit cu țări terțe din întreaga lume.

Având în vedere condițiile unice din insula Irlanda, Consiliul European a pus accent pe identificarea unor soluții flexibile și imaginative, inclusiv cu obiectivul de a se evita o frontieră strict controlată, respectând, în același timp, integritatea ordinii juridice a Uniunii.

Acordul de retragere ar trebui să includă mecanisme adecvate de soluționare a litigiilor și de asigurare a aplicării dispozițiilor în ceea ce privește aplicarea și interpretarea acordului de retragere, precum și înțelegeri instituționale cu limite stabilite în mod corespunzător care să permită adoptarea măsurilor necesare pentru abordarea situațiilor neprevăzute în acordul de retragere. Toate acestea ar trebui să se facă ținând cont de interesul Uniunii de a-și proteja efectiv autonomia și ordinea juridică, inclusiv rolul Curții de Justiție a Uniunii Europene.

COMENTARIU

Acest paragraf referitor la soluționarea litigiilor privind termenii acordului de retragere clarifică faptul că orice soluție trebuie să fie în conformitate cu ordinea juridică a UE, în special în ceea ce privește rolul Curții de Justiție a Uniunii Europene.

▪ DISCUȚII PRELIMINARE ȘI PREGĂTITOARE PRIVIND UN CADRU PENTRU VIITOAREA RELAȚIE DINTRE UE ȘI REGATUL UNIT

Consiliul European salută și împărtășește dorința Regatului Unit de a stabili un parteneriat strâns după plecarea din UE. Guvernul britanic a indicat că nu va încerca să rămână în piața unică, dar ar dori să obțină un acord ambițios de liber-schimb cu Uniunea Europeană. Acesta nu poate, totuși, să echivaleze cu participarea la piața unică în ansamblul ei sau la o parte a acesteia, deoarece i-ar submina astfel integritatea și buna funcționare.

COMENTARIU

Această secțiune IV menționează faptul că Regatul Unit nu va fi în măsură să recreeze beneficiile pieței unice prin intermediul unui acord comercial. O țară terță nu poate beneficia de aceleași avantaje ca și un stat membru, deși ambele părți sunt dispuse să discute un acord comercial ambițios.

Orice cadru viitor ar trebui să garanteze stabilitatea financiară în Uniune și să respecte regimul și standardele sale de reglementare și de supraveghere, precum și aplicarea acestora.

COMENTARIU

Marea Britanie nu se va mai putea bucura de dreptul de a conveni cu privire la viitoarele modificări ale legislației UE, lucru care îi conferă acesteia, în prezent, competența de a influența procesul decizional în UE. Marea Britanie a cedat aceste drepturi în momentul declanșării Brexit-ului.

▪ **PRINCIPIUL COOPERĂRII LOIALE**

Până la părăsirea Uniunii, Regatul Unit rămâne membru deplin al Uniunii Europene, supus tuturor drepturilor și obligațiilor stabilite în tratate și în temeiul dreptului UE, inclusiv principiului cooperării loiale. Consiliul European recunoaște necesitatea, în contextul internațional, de a se ține cont de particularitățile Regatului Unit în calitate de stat membru în curs de retragere, cu condiția ca acesta să își respecte obligațiile și să rămână loial intereselor Uniunii atâta timp cât deține încă statutul de membru.

După adoptarea orientărilor de către Consiliul European și pe baza unei recomandări din partea Comisiei, Consiliul afaceri generale din 22 mai 2017 este așteptat:

- să autorizeze deschiderea negocierilor;
- să propună Comisia în calitate de negociator al UE;
- să adopte directivele de negociere (mandatul detaliat pentru Comisie).

• *Euroscepticii cabinetului sprijină abordarea „flexibilă” a lui May privind Brexit - Johnson și Fox acceptă concesiile din cadrul acordului de tranziție cu UE*

- ***George Parker, redactor secțiunea politic***
- ***Financial Times,***
- ***6 aprilie 2017***

Theresa May a câștigat susținerea unor colegi eurosceptici importanți din cadrul cabinetului său pentru o abordare mai flexibilă a negocierilor privind Brexit, după o săptămână în care aceasta s-a apropiat foarte tare de un compromis care țintește la deblocarea „unui acord de parteneriat profund și special”. Secretarul pentru afaceri externe, Boris Johnson și Liam Fox, secretar pentru comerțul internațional, au semnalat că susțin ca Marea Britanie să facă concesiuni în fața Bruxelles-ului privind un acord de tranziție care ar acoperi decalajul dintre Brexit și un nou acord comercial. Cu puternice semnale domestice de susținere din partea membrilor conservatori ai parlamentului, primul ministru și-a continuat presiunea diplomatică pe durata a două ore de discuții „prietenoase și fructuoase” cu Donald Tusk, președintele Consiliului European.

Doamna May și Domnul Tusk au convenit să colaboreze pentru a „reduce tensiunile care pot apărea” în timpul celor 18 luni de discuții privind Brexit – cu oficiali UE care admit că „temele precum Gibraltarul vor deveni, inevitabil, dificile”. În urmă cu câteva zile, Dna May a îmbunătățit relația dintre Londra și Bruxelles prin abordarea perspectivei ca Marea Britanie să respecte anumite norme ale UE – inclusiv libera circulație a cetățenilor – pe durata unei perioade limitate de tranziție.

După luni întregi de dezbateri aprinse, această abordare mai împăciuitoare este sprijinită de către DI Johnson și DI Fox, văzuți adesea drept cei mai fermi susținători ai Brexit-ului din cadrul cabinetului. Prietenii Dlui Fox spun că acesta este concentrat pe „etapa finală” și este dispus să facă anumite concesii în cazul în care Marea Britanie își reia controlul asupra granițelor, legilor și contribuțiilor financiare la sfârșitul unei perioade de tranziție definite.

În ceea ce-l privește pe DI Fox, un aliat al acestuia a comentat: „Liam spune în mod constant că am fost un membru [al Uniunii] pentru 44 de ani. Atât timp cât este pentru o perioadă scurtă și este prevăzută prin lege, cred că ar putea fi relaxat în privința asta”. În timpul unei vizite în Arabia Saudită în această săptămână, Dna May a sugerat că libera circulație ar putea continua într-o perioadă de tranziție după Brexit în martie 2019, conștientizând în același timp faptul că un acord comercial nu ar putea fi convenit și ratificat înainte de această perioadă. UE a insistat în cadrul proiectului liniilor directe de negociere că orice „dispoziții tranzitorii trebuie definite în mod clar, limitate în timp și să facă obiectul unor mecanisme de aplicare eficiente”.

Primul ministru trebuie să semnaleze dacă va fi pregătită să accepte o extindere limitată a jurisdicției Curții Europene de Justiție după 2019. O asemenea ofertă ar fi văzută în Bruxelles drept o reușită majoră. Proiectul de negociere, pe care DI Tusk îl dorește a fi finalizat la întâlnirea cu liderii celorlalte 27 de state membre ce a avut loc pe 29 aprilie, menționează că un acord de tranziție „solicită aplicarea instrumentelor și structurilor de reglementare, bugetare, de supraveghere și de punere în aplicare existente”. Acest lucru ar implica jurisdicția CEJ și continuarea contribuțiilor la buget.

Dna May s-a apropiat de această poziție în zilele trecute, atât de mult încât nu a existat o rezistență din partea membrilor eurosceptici ai parlamentului, aceștia respectând un armistițiu intermediat de Gavin Williamson, responsabil cu disciplina conservatorilor. „Gavin a declarat că va redobândi controlul granițelor, banilor și a legilor”, a menționat unul dintre conservatorii eurosceptici. „Ne-a spus să păstrăm tăcerea și să stăm uniți. Vor exista obstacole pe drum, dar vom ajunge la destinație”. Între timp, primul ministru a creat o echipă de cabinet formată din cinci membri, pentru a supraveghea negocierile privind Brexit, despre aceștia spunându-se că aderă deja la ideea ca Marea Britanie să facă anumite concesii pe durata unei perioade de tranziție pentru a asigura un acord de ieșire în mod ordonat.

Dnei May i se alătură alți doi care, la referendum, erau în tabăra pentru rămânere – Philip Hammond, cancelar, Amber Rudd, ministrul britanic de interne – în cadrul subcomisiei cabinetului. Tabăra Brexit este reprezentată de către DI Johnson și David Davis, secretar pentru Brexit. În ciuda spiritului de compromis al acestora, euroscepticii afirmă că cei ca DI Hammond au capitulat deja în multe privințe: cancelarul a negociat fără succes ca Marea Britanie să rămână în piața unică și în uniunea vamală.

După întâlnirea Dnei May cu DI Tusk, un purtător de cuvânt din Downing Street a declarat că cei doi lideri au notat tonul pozitiv al discuțiilor de la lansarea articolului 50, cu o notabilă excepție a unui punct privind viitorul Gibraltarului. Declarația venită din Downing Street: „Primul ministru a făcut clar faptul că în privința Gibraltarului poziția Regatului Unit nu s-a schimbat: Regatul Unit trebuie să obțină cea mai bună soluție pentru Gibraltar în contextul ieșirii Regatului Unit din UE și nu va exista o negociere privind suveranitatea Gibraltarului fără consimțământul populației”.